

Plantoelichting

bestemmingsplan "Stadshart"

Vastgesteld
januari 2013

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1. Algemeen

Op grond van artikel 3.1.2 van de Wet ruimtelijke ordening dienen bestemmingsplannen eenmaal in de tien jaar te worden herzien. Het plangebied Stadshart is, tegen de tijd dat dit bestemmingsplan in procedure wordt gebracht, het tijdstip van de herzieningsplicht genaderd of gepasseerd.

Het streven van de gemeente is om te komen tot enkele grote bestemmingsplannen die het hele grondgebied van de gemeente bestrijken. De herziening past binnen het streven om voor juni 2013 de bestemmingsplannen te herzien.

Dit bestemmingsplan is als digitaal raadpleegbaar en uitwisselbaar plan opgezet. Verder wordt er gestreefd naar vrijwel identieke regels. Deze zijn eenvoudig opgesteld, zodat ze heldere richtlijnen geven voor de bebouwingsmogelijkheden van de gronden en het gebruik van de gronden en gebouwen. In het kader van dienstverlening wordt het daarmee voor iedereen mogelijk om bestemmingsplankaarten en voorschriften ook thuis te raadplegen via het internet.

1.2. Plangebied

Het plangebied van het Stadshart wordt begrensd door de Westtangent, Zuidtangent, Middenweg, Diamant, Jade en Robijn.

1.3. Doel

Met de herziening van het bestemmingsplan Stadshart wordt een actueel juridisch-planologisch kader opgesteld voor de bestaande activiteiten en de nog te realiseren ruimtelijke ontwikkelingen.

In 1999 werd begonnen met het maken van een stedenbouwkundig plan voor de herstructurering van het stadshart/ Middenwaard. Op basis hiervan is een bestemmingsplan gemaakt, dat is vastgesteld in maart 2001. Inmiddels is gebleken dat verschillende planonderdelen van het stadshart niet exact voldoen aan het bestemmingsplan. Vaak gaat het om een overschrijding van de maximale hoogte. Dit komt vaak door de wens extra programma te realiseren. Andere voorkomende afwijkingen van het bestemmingsplan zijn het overschrijden van de aangegeven rooilijn of het met andere bestemmingen invullen van een bepaald gebied. In dit nieuwe plan wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met toekomstige wensen.

1.4. Geldende planologische regelingen

Dit bestemmingsplan Stadshart vervangt het bestemmingsplan Stadshart dat is vastgesteld door de gemeenteraad op 24 april 2001 en onherroepelijk is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten op 26 juli 2001(nr. 2001-17507).

Hoofdstuk 2. Huidige situatie

2.1. Inleiding

Het Stadshart van Heerhugowaard bestaat voor een groot deel uit het winkelcentrum Middenwaard. Het is een winkelcentrum uit de jaren zeventig en naar de toenmalige ontwerpvoorvattingen gebouwd. Een zeer naar binnen gekeerd centrum met onduidelijk openbare ruimtes en restgebieden aan de buitenzijde. Hier was duidelijk een facelift nodig.

In het gebied was ook een aantal andere functies aanwezig zoals de bibliotheek, de muziekschool, theater, bioscoop en gemeentehuis die aan uitbreiding of nieuwe behuizing toe waren.

Om de herziening van gehele centrumgebied te kunnen realiseren heeft de gemeenteraad in 1999 een stedenbouwkundig plan voor het gebied vastgesteld op basis waarvan het bestemmingsplan Stadshart (2001) tot stand is gekomen. Gedurende de planperiode is een groot deel van de plannen inmiddels gerealiseerd.

2.2. Bestaande situatie

Ruimtelijke structuur

Winkelcentrum Middenwaard

De voornaamste problematiek: het naar binnen gekeerd zijn van het winkelcentrum, is opgelost door voorkanten te maken aan de buitenkant van het centrum en het laden en lossen zoveel mogelijk inpandig te laten plaatsvinden. Hierdoor heeft het winkelcentrum aan de zijde van de Zuidtangent een gezicht gekregen. Op de hoek Middenweg/Zuidtangent is het winkelcentrum uitgebreid en zijn boven het winkelcentrum appartementen gerealiseerd. De zone langs de Zuidtangent is opnieuw ingericht als verblijfsgebied met tevens een laad- en losstraat met ingangen voor expeditiehoven die zo onnadrukkelijk mogelijk in de gevel zijn opgenomen.

Aan de zijde van het Stadspark, het Stadsterras, is de gevel van het winkelcentrum rechtgetrokken. Op de begane grond en eerste verdieping is winkel-/horecaruimte gerealiseerd. Daarboven zijn appartementen met een bijbehorende parkeergarage gerealiseerd.

Er zijn twee nieuwe entrees aan de Stadsterraskant bijgekomen; één op het Coolplein en één aan het Stadsterras. De huidige interne routing van het winkelcentrum is blijven bestaan, maar is op enkele plaatsen aangepast, zodat er een meer heldere structuur ontstaat. Vanwege de toevoeging van winkels is de interne routing wel uitgebreid. De bestaande en nieuwe entrees zijn in samenhang ontworpen.

Het Stadsplein

Het Stadsplein heeft een centrale functie in het plan. De uitbreiding van het gemeentehuis, de toevoeging van de bibliotheek en de toekomstige bebouwing op de reservelocatie vormen samen met de bestaande bebouwing de wanden van het plein.

Op het moment van opstellen van dit bestemmingsplan is nog niet bekend wanneer de reservelocatie, gelegen op de hoek van de Zuidtangent en de toegang naar de Parelhof, wordt bebouwd.

Het gemeentehuis presenteert zich aan een formeel plein en heeft zo een prominente plaats in het stadshart. Onder het plein bevindt zich een parkeergarage, waardoor het middendeel van het plein iets verhoogd ligt. Op deze manier wordt het verblijfsgebied gescheiden van de

wandel-/rijgebieden. Langs het plein ligt een route voor fietsers en voetgangers die ook gebruikt wordt door laad- en los- en calamiteitenverkeer. De toegang tot het appartementengebouw aan de Parelhof vindt plaats via de dam achter het gemeentehuis in het verlengde van de Smaragd.

Het Stadsterras

Het Stadsterras ontstaat zoals gezegd door het rechte trekken van de gevel van het winkelcentrum en de oeverlijn van het water. Het terras verbindt het Stadsplein met het Coolplein (horeca/cultuurplein). Van hieruit loopt de route langs de bioscoop door naar parkeerterrein Basserhof en de Middenweggarage.

Het Stadsterras is een wandelboulevard, die de winkels en de verschillende horecagelegenheden met elkaar verbindt. Het terras is gelegen aan het water en biedt uitzicht op het stadspark. Aan de andere zijde van het terras in het water liggen drie horecagelegenheden.

Het terras is op een niet nadrukkelijke manier toegankelijk voor expeditie- en calamiteitenverkeer. Het wordt opgedeeld in drie niveaus, die naar het water toe afdalen: een niveau langs het winkelcentrum, een tweede niveau voor langzaam verkeer en een derde, laagstgelegen niveau dat is vormgegeven als vlonder langs het water. De route wordt begeleid door verlichtings- en zitelementen.

Horeca/ Coolplein

Dit plein wordt gevormd door de nieuwe wand van avondhoreca, het nieuwe gebouw voor het centrum voor kunst en cultuur en de muziekschool en de uitgebreide Metrobioscoop. Zowel het theater als de bioscoop hebben hun eigen horecaprogramma, gesitueerd aan het plein. Aan de zijde van het winkelcentrum wordt ingezet op kleinere horecagelegenheden met erboven woningen. In tegenstelling tot het formele stadsplein, is de sfeer hier meer ontspannen met terrassen, zitelementen en een enkele solitaire boom.

Het Stadspark

Het Stadspark is in de jaren 2003/2004 gerenoveerd. De oppervlakte van het Stadspark bedraagt ca. 3,6 ha. Het park bestaat uit groene gazons en bomen zonder onderbeplanting. In het midden van het park is een laaggelegen vlak evenemententerrein. Verder is in het park een skatevoorziening, speelvoorziening en een hondenuitlaadplaats aanwezig.

Aan de zuidoostzijde van het park is een rustiger gedeelte. Hier liggen eilanden temidden van water waar men via bruggetjes kan komen.

De Parktorens

Aan de noordwestzijde wordt het park begrensd door een rij van vier woontorens; de parktorens. Onder de eerste drie wordt in een halfverdiepte bak geparkeerd. Het dak van de garage is onderdeel van het parkontwerp. Het is ingericht met verschillende soorten sedum.

Toren 4 staat aan het water. Onder de toren aan de parkzijde is geen halfverdiepte parkeergarage, zodat het park als het ware doorloopt tot aan de voet van de toren. Aan de niet-parkzijde is ten behoeve van deze toren het parkeren opgelost in een halfverdiepte bak onder een begroeid dak.

Hoofdstuk 3. Beleidskaders

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk zijn de belangrijkste beleidsdocumenten op rijks-, provinciaal-, regionaal- en lokaal niveau samengevat, voor zover deze documenten relevant beleid en/of besluiten omvatten ten aanzien van dit bestemmingsplan.

3.2. Rijksbeleid

Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota bevat, in overeenstemming met het Hoofdlijnenakkoord van het kabinet, de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het schept ruimte voor ontwikkeling uitgaande van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet' en verschuift het accent van het stellen van ruimtelijke beperkingen naar het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. De nota ondersteunt gebiedsgerichte ontwikkeling.

De bij de nota horende uitvoeringsagenda biedt inzicht in de belangrijkste bij het beleid horende ruimtelijke investeringen en uitvoeringsacties. In de Nota Ruimte wordt het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn.

Nota Mensen, Wensen, Wonen

In de Nota 'Mensen, Wensen, Wonen' heeft het rijk haar visie op het wonen in de 21e eeuw neergelegd. Een centraal thema in de Nota Mensen Wensen Wonen is zeggenschap van de burger bij het realiseren van zijn woonwensen. De grote vraag naar royaler wonen in steden en suburbaan wonen wil de Nota Wonen meer accommoderen. Zo wordt voor de jaren tot 2010 extra ruimte bepleit voor 10.000 woningen in het landelijk gebied om meer aan de grote vraag naar landelijk wonen te voldoen. Aanbod voor de kwaliteitsvraag wil de Nota Wonen mede bevorderen met het Kwaliteitshandvest VINEX-locatie en realisatie van het doel dat 30% van de nieuwbouw in 2005-2010 met particulier opdrachtgeverschap van woonconsumenten tot stand komt. De woonvoorkeur van deze doelgroep van woonconsumenten bestaat in hoge mate uit woningen in een lage dichtheid. De kernthema's van de Nota 'Mensen, Wensen, Wonen' zijn:

- meer zeggenschap voor burgers over woning en woonomgeving;
- kansen scheppen voor mensen in kwetsbare posities;
- maatwerk in wonen voor mensen die zorg nodig hebben;
- kwaliteit van wonen in steden vergroten;
- meer ruimte voor 'groene' woonwensen.

In deze nota wordt het belang van natuur dichtbij de stad benadrukt. Deze natuur moet beleving, gebruiks-, en ecologische waarde hebben.

Nota Mobiliteit

De "Nota Mobiliteit" vervangt het "Structuurschema Verkeer en Vervoer II" en werkt de ruimtelijke strategie voor verkeer en vervoer, zoals beschreven in de "Nota Ruimte" nader uit. De

nota geeft hoofdlijnen van het nationale verkeers- en vervoersbeleid voor de periode tot en met 2020. Centraal staat dat mobiliteit een noodzakelijke voorwaarde is voor economische- en sociale ontwikkeling. Een goed functionerend systeem voor personen- en goederenvervoer en een betrouwbare bereikbaarheid zijn essentieel om de economie en de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken. Met het beleid van de Nota Mobiliteit verbetert ook de verkeersveiligheid en wordt bijgedragen aan het realiseren van (inter) nationale wettelijke en beleidsmatige doelen op het gebied van de kwaliteit van de leefomgeving. Op de onderdelen: visie op openbaar vervoer, versnelde aanleg van infrastructuur, anders betalen voor mobiliteit, luchtkwaliteit, mobiliteitsmanagement en innovatie is de nota verder uitgewerkt ten opzichte van de PKB I (het beleidsvoornemen). De aanbevelingen van de commissies Nouwen en Winsemius voor het anders betalen voor mobiliteit en de visie op openbaar vervoer zijn door het kabinet in hoofdlijnen overgenomen.

Het Nationaal Waterplan: een veilige leefbare delta, nu en in de toekomst

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van het wetsvoorstel Waterwet dat naar verwachting in 2009 in werking zal treden. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de Kader Richtlijn Water. Tevens bevat het Nationaal Waterplan een eerste beleidsmatige uitwerking van de kabinetsreactie op het advies van de Deltacommissie. Als bijlage bij het ontwerp Nationaal Waterplan zijn beleidsnota's toegevoegd over waterveiligheid, het IJsselmeergebied en de Noordzee. Deze beleidsnota's vormen een nadere uitwerking en onderbouwing van de keuzes die in de hoofdtekst staan van het Nationaal Waterplan en dienen in samenhang ermee te worden gelezen. Tevens is een separate samenvatting opgesteld van de vier Stroomgebiedbeheerplannen. Deze maken alle onderdeel uit van het Nationaal Waterplan. Het Nationaal Waterplan beschrijft de maatregelen die genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten.

Europese Kaderrichtlijn Water

Een goede waterkwaliteit is voor Nederland van groot belang. Maar omdat water zich weinig aantrekt van landsgrenzen, is het voor een belangrijk deel ook een internationale zaak. Daarom is sinds eind 2000 de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze moet er voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is, onder meer door lozingen aan te pakken. Verder is het de bedoeling het duurzaam gebruik van water te bevorderen, de verontreiniging van het grondwater aanzienlijk te verminderen en de Europese waterwetgeving te harmoniseren, uiterlijk in 2013. De uitvoering van de Kaderrichtlijn Water vraagt een enorme inspanning van de lidstaten van de Europese Unie. Naar verwachting zal het halen van de doelen in 2015 een te grote opgave blijken en zal fasering van de doelstelling onvermijdelijk zijn. De kaderrichtlijn biedt daarvoor ruimte.

Wet maatschappelijke ondersteuning

Sinds 1 januari 2007 is er een nieuwe wet; de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het maatschappelijke doel van de Wmo is dat iedereen kan meedoen in de samenleving en waar mogelijk ook bijdraagt om anderen in staat stellen te participeren. De wet kent een negental prestatievelden waar gemeenten rekening mee moet houden. De WMO nodigt gemeenten uit om hun beleid op het terrein van de maatschappelijke ondersteuning (kwaliteit van leven en samenleven) te bundelen en te voorzien van een samenhangende aanpak (denken in 'ketens'). Ook biedt de wet mogelijkheden om versnipperde subsidies meer dan nu onder te brengen in een integrale regie en sturing. Voorts doet de WMO een appel op de maatschappelijke

organisaties om hun krachten te bundelen in een sluitende aanpak. Meer bijzonder wordt van organisaties gevraagd om lokettisme te voorkomen. Aan de andere kant wordt het versterken van de civil society bevorderd. Bewoners krijgen medeverantwoordelijkheid voor de sociale en omgevingsfactoren in hun wijk waardoor participatie en sociale samenhang toenemen. Niet onbelangrijk is het feit dat toegenomen participatie en stevig sociaal netwerk bijdragen aan verhoogd welbevinden en een versterkte steunfunctie. Met een sterk formeel en informeel sociale netwerk op wijk en buurtniveau kunnen (dreigende) knelpunten op gebied van welzijn en zorg worden opgelost. Kwetsbaren worden ondersteund. Dit resulteert in een toename van participatie en op termijn een verminderde vraag naar zorg en individuele voorzieningen. Een onszje welzijn scheelt een kilo zorg. De inwoner draagt zelf de verantwoordelijkheid voor zijn eigen welbevinden. Daar waar iemand niet op eigen kracht of met ondersteuning van naasten kan meedoen, springt de overheid bij. Er kan dan aanspraak worden gedaan op individuele en collectieve Wmo - voorzieningen.

AWBZ

Met het door het Rijk in 1998 in gang gezette proces van modernisering van de AWBZ heeft de vermaatschappelijking van de zorg een sterke impuls gekregen. Het beleid is gericht op minder opnames in instellingen (verzorgingshuis) en veel meer op extramurale voorzieningen om langer zelfstandig te kunnen blijven wonen. In de brief van VROM (Wonen en zorg op maat) wordt aangegeven, dat het Rijk mensen met een zorgbehoefte en andere sociaal zwakkeren, waaronder sommige ouderen, lichamelijk en/of verstandelijk gehandicapten en (ex)psychiatrische patiënten, optimale keuzemogelijkheden wil bieden en de kwaliteit van het aanbod van zorg vergroten. Deze mensen kiezen er meer en meer voor zo lang mogelijk zelfstandig te wonen en daar zorg te ontvangen of, als dit niet mogelijk is, in kleinschaligere zorginstellingen in de wijk te verblijven. Dit vraagt om een toenemende omvang en variatie van zorg- en woonzorgarrangementen.”

3.3. Provinciaal en regionaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

Noord-Holland is een mooie provincie om in te wonen, te werken en om te bezoeken. De provincie is veelzijdig met een aantal belangrijke economische motoren van Nederland, bruisende steden, natuurparken, het strand en open grasland vol weidevogels. Dit bijzondere karakter wil de provincie bewaken. Tegelijkertijd zijn er ontwikkelingen als globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp die een grote ruimtelijke impact hebben. In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schets ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien.

In de structuurvisie geeft de provincie Noord-Holland aan op welke manier de ruimte benut en ontwikkeld zou moeten worden. De drie hoofdbelangen zijn daarbij ruimtelijke kwaliteit, duurzaam ruimtegebruik en klimaatbestendigheid. De provincie wil bebouwing in steden verder verdichten, landschappen open houden en ruimte bieden aan economie en woningbouw. Verder helpt Noord-Holland gemeenten bij het optimaliseren van het gebruik van bestaand bebouwd gebied, vooral daar waar het gaat om stationsomgevingen, bedrijventerreinen, ondergronds bouwen en hoogbouw. Aan de hand van de structuurvisie kunnen uitvoeringsplannen worden opgesteld. Gemeentelijke bestemmingsplannen moeten overeenkomen met de verordening die bij de structuurvisie hoort. De structuurvisie is op 21 juni 2010 door Provinciale Staten vastgesteld.

Het Provinciaal Verkeers- en Vervoerplan

Provinciale Staten hebben in februari 2003 het Verkeers- en Vervoerplan Noord-Holland met de titel 'Ruimte voor Mobiliteit' vastgesteld. Met dit plan geeft de provincie op een herkenbare wijze

aan welke visie zij heeft op verkeer en vervoer in Noord-Holland. In deze nota staat voor op wat de provincie zelf kan en zal doen.

Mobiliteit is belangrijk voor deelname aan het economisch en maatschappelijk leven. Er is een sterke afhankelijkheid van de auto en het gebruik van wegen is sterk toegenomen. In de jaren 90 zijn de files verviervoudigd. De provincie zet zich in voor de verbetering van netwerken van auto, fiets en openbaar vervoer. Ook de onbetrouwbaarheid van het reizen neemt toe, waardoor mensen meer tijd moeten inbouwen voor hun reis en er veel tijd verloren gaat. Dat is inmiddels een maatschappelijk erkend probleem. De provincie Noord-Holland heeft haar aanpak van dit probleem opgeschreven in het Verkeers- en Vervoerplan Noord-Holland. Dit plan is verder uitgewerkt in meerdere deelplannen. Een aantal deelplannen heeft alleen betrekking op bijvoorbeeld weginfrastructuur. Daarnaast zijn er deelplannen waarin alle facetten van bereikbaarheid zijn opgenomen, zoals het plan Bereikbaarheid Kust. Ook laat de provincie zien wat zij zelf kan doen. Het plan wordt ieder jaar aangepast voor de komende vijf jaar.

Provinciaal Waterplan 2010-2015

Het Provinciaal Waterplan geeft de provincie, haar partners en belanghebbenden duidelijkheid over de strategische waterdoelen tot 2040 en de acties tot 2015. De strategische waterdoelen zijn:

- Met waterschappen en Rijkswaterstaat voldoende bescherming waarborgen van mens, natuur en bedrijvigheid tegen overstromingsrisico's via het principe: preventie (het op orde houden van de waterkeringen met aandacht voor ruimtelijke kwaliteit), gevolgschade beperken (bijvoorbeeld waterbestendig bouwen daar waar nodig) en rampenbeheersing (bijvoorbeeld goede vluchtroutes en informatievoorziening).
- Met waterschappen, gemeenten en Rijkswaterstaat zorgen dat water in balans is en verantwoord benut en beleefd wordt door mens, natuur en bedrijvigheid. Het watersysteem en de beleving van het water wordt versterkt door deze te combineren met natuurontwikkeling, recreatie en/of cultuurhistorie.
- Met gemeenten, waterschappen, Rijkswaterstaat en drinkwaterbedrijven zorgen voor schoon en voldoende water, door een kosteneffectief en klimaatbestendig grond- en oppervlaktewatersysteem.
- Met gemeenten, waterschappen en belanghebbenden zorgen voor maatwerk in het Noord-Hollandse grond- en oppervlaktewatersysteem.

Een belangrijk middel voor het realiseren van deze waterdoelen is het via integrale gebiedsontwikkeling pro-actief zoeken naar kansrijke combinaties met veiligheid, economie, recreatie, landbouw, milieu, landschap, cultuur en natuur. Het Waterplan heeft voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie op basis van de Wet ruimtelijke ordening. In het Waterplan staan de ruimtelijke consequenties van het waterbeleid. Alle ruimtelijke opgaven uit het Waterplan worden integraal afgewogen bij de vaststelling van de Structuurvisie. Het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans' vormt het uitgangspunt voor dit Waterplan. Het motto van het Waterplan is beschermen, benutten, beleven en beheren van water. De klimaatverandering, het steeds intensievere ruimtegebruik in Noord-Holland en de toenemende economische waarde van wat beschermd moet worden, vragen om een herbezinning op de waterveiligheid, het waterbeheer en de ruimtelijke ontwikkelingen

In het Waterplan wordt per thema behandeld wat de provincie tot en met 2015 zelf doet en wat ze verwacht van Rijk, Rijkswaterstaat, waterschappen, gemeenten, terreinbeheerders en bedrijfsleven.

Provinciaal Milieubeleidsplan 2009-2015

Leven in een gezonde, schone en veilige omgeving is hét uitgangspunt dat ten grondslag ligt aan dit Provinciaal Milieubeleidsplan. In dit milieubeleidsplan wordt beschreven wat de Provincie gaat doen om bij te dragen aan deze langetermijnvisie.

De activiteiten in de komende vier jaar moeten er in ieder geval toe leiden dat eind 2013 overal in Noord-Holland de zogeheten basiskwaliteit is bereikt. De basiskwaliteit is vastgelegd in Europese en nationale milieunormen en regels en hangt samen met de functie van een gebied: wonen, werken of recreëren.

Er zijn twee overkoepelende doelen:

- het voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid, dier en plant.
- het stimuleren van duurzame ontwikkeling in Noord-Holland voor nu en in de toekomst, zonder afwenteling van de milieubelasting naar elders.

Om de doelen te bereiken worden activiteiten uitgevoerd op de volgende acht thema's:

- Afval
- Bodem
- Externe Veiligheid
- Geluid
- Geur
- Licht en donkerte
- Lucht
- Klimaat en energie

De keuze voor de activiteiten is gebaseerd op enerzijds de wettelijke taken, en anderzijds op de rol die de provincie kan spelen. Ook sluiten de activiteiten aan bij onze doelen en de gesignaleerde trends en knelpunten. De omvang en aard van de activiteiten verschillen hierdoor per thema.

Waar meerdere milieuproblemen tegelijk spelen of milieuproblemen samenhangen met andere ontwikkelingen in een gebied, kiest de provincie voor een gebiedsgerichte aanpak. Verder wordt in het PMP aangegeven hoe de provincie vergunningverlening en handhaving inzet bij de uitvoering van de milieutaken.

Voor de uitvoering van dit milieubeleidsplan maakt de provincie tweejaarlijkse uitvoerings- en monitoringprogramma's. Gedeputeerde Staten hebben eind 2009 het uitvoerings- en monitoringprogramma Milieu 2010-2011 vastgesteld. Door middel van het monitoringprogramma volgt de provincie de voortgang van het milieubeleid en stuurt bij waar nodig.

[Nota Luchtkwaliteit](#)

In het GS-besluit van 17 mei 2005 (Besluit luchtkwaliteit; feiten, gevolgen en vervolgacties provincie Noord-Holland, 2005-21537) is besloten om een 'Luchtkwaliteitplan' op te stellen. Het Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit is een invulling van dit besluit. Er zijn drie redenen om te komen tot een Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit:

- De gezondheid van de burgers in de provincie Noord-Holland;
- Het voldoen aan de wettelijke normen en eisen zoals geformuleerd in het Besluit luchtkwaliteit;
- Voorkomen van stagnatie in de ruimtelijke ordening en de economische ontwikkeling.

Het Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit heeft buiten de inhoud als belangrijke functie naar buiten uit te dragen – niet in de laatste plaats richting Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State – dat het de provincie ernst is om de luchtkwaliteit in Noord-Holland te verbeteren. De provincie doet daaraan al het mogelijke door in dit plan een samenhangend pakket van maatregelen en acties te formuleren om die verbetering daadwerkelijk te bereiken. Dit laat onverlet dat deze set van maatregelen en acties nog in 'maatwerk' moet worden doorvertaald bij een concreet uit te voeren project. Het project N201+ is hiervan een voorbeeld.

Het doel van het actieplan is als volgt omschreven:

- Het selecteren van maatregelen die de luchtkwaliteit verbeteren in de provincie Noord-Holland en de voortgang van ruimtelijke ordeningsprocessen ondersteunen, in het bijzonder daar waar per saldo sprake is van een bijdrage aan de verbetering van de luchtkwaliteit. Bij het selecteren van maatregelen richten wij ons op die vormen van verontreiniging waar sprake is van overschrijdingen van de conform wet- en regelgeving vastgelegde waarden. Het gaat om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀)

In de aanpak kiest de provincie voor het zoveel mogelijk treffen van maatregelen die haalbaar en effectief zijn waardoor er direct sprake is van emissiereductie. Daarnaast wil de provincie een gedegen inzicht verwerven in de problematiek waardoor vergaande en moeilijke haalbare maatregelen worden onderbouwd. Dit wil de provincie niet alleen doen, maar gezamenlijk met de andere overheden en de doelgroepen. Alleen op deze wijze denkt de provincie de noodzakelijke verbeteringen in de luchtkwaliteit te realiseren.

Beleidsprogramma meedoen in Noord - Holland

Het programma Zorg & Welzijn beschrijft de provinciale beleidsdoelstellingen op het gebied van zorg en welzijn voor de periode 2009-2012. Dit programma is gebaseerd op de wettelijke taken van de provincie, het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans', de evaluatie van de beleidskaders, maatschappelijke ontwikkelingen en het interactieve traject met gemeenten, instellingen, maatschappelijke organisaties en de steunfuncties. De provincie heeft haar eigen ambities en prioriteiten vastgelegd in het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans'. De betrokkenheid van de provincie bij het zorg- en welzijnsbeleid loopt voornamelijk via de ondersteuning van gemeenten en maatschappelijke instellingen. Daar waar de provincie zichzelf doelstellingen oplegt, zet ze gericht actie en middelen in.

De ambities zijn uitgewerkt in één programma Zorg & Welzijn. Het programma komt in de plaats van de programma's Welzijn Werkt, Stimuleringsprogramma WWZ, Agenda Onderwijs & Arbeidsmarkt, en het Zorgvragersbeleid. De keuze voor één programma is ingegeven door de ontwikkelingen van de laatste jaren. Werd de verantwoordelijkheid voor het welzijnsbeleid al veel eerder gedecentraliseerd, met de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is nu ook een deel van de taken op het terrein van de zorg in handen van de gemeente gekomen. In de praktijk zijn beide beleidsterreinen nogal eens verknoopt; vaak gaat het om een combinatie van zorg- en welzijnsactiviteiten. Om vraagstukken integraal aan te kunnen pakken, biedt één programma het beste uitgangspunt. De thema's op het brede terrein van zorg en welzijn zijn geclusterd in drie programmalijnen:

- Gezond Opgroeien;
- Actief Meedoen;
- Vitaal Wonen.

Om te voorkomen dat de activiteiten alleen binnen de afzonderlijke programmalijnen op elkaar zijn afgestemd, zijn ook de dwarsverbanden tussen de programmalijnen en de relatie met andere provinciale beleidskaders aangegeven.

De kern van het zorg- en welzijnbeleid zoals we dat de afgelopen jaren hebben uitgevoerd, blijft overeind. De ondersteuning van gemeenten bij het jeugdbeleid, bij de uitvoering van Wmo-taken en integrale Wonen Welzijn Zorg projecten wordt gecontinueerd. Nieuw in dit programma is de ruimte en flexibiliteit die gemeenten en instellingen wordt geboden voor de aanpak van specifieke problemen. Zij weten het beste welk onderwerp wanneer prioriteit heeft en welke aanpak het meest effectief is. De ervaringen met dergelijke projecten zijn van grote waarde voor andere partijen in de provincie die met vergelijkbare problematiek in aanraking komen. Kennis en ervaring verspreiden zichzelf niet en er zullen extra middelen worden ingezet om het delen van kennis te stimuleren.

Detailhandels- en Leisurebeleid

De provincie Noord-Holland heeft in juni 2009 de visie Detailhandels- en Leisurebeleid vastgesteld.

Uitgangspunten van de visie:

- Een positieve grondhouding voor nieuwe ontwikkelingen, die versterkend zijn voor de detailhandelsstructuur.
- Belangrijk is dat nieuwe ontwikkelingen niet mogen leiden tot ernstige verstoring van de bestaande winkelstructuur in de regio.
- De provincie faciliteert het proces van regionale afstemming.
- Nieuwe grootschalige initiatieven voor detailhandel moeten regionaal worden afgestemd en worden vastgelegd in een regionale visie.
- Om deze grootschalige initiatieven te beoordelen zijn inmiddels (begin 2010) regionale adviescommissies voor detailhandel ingericht.
- Ontwikkelingen groter dan 5.000m² wvo binnenstedelijk en 1.500 m² wvo buiten bestaande centra zijn verplicht advies te vragen aan deze commissie.

Bovengenoemde aspecten zijn vastgelegd in de provinciale verordening bij de structuurvisie.

3.4. Regionaal beleid

Regionale Woonvisie Noord-Kennemerland 2005-2015

Begin 2006 is in alle acht gemeenteraden van Regio Alkmaar de Regionale Woonvisie vastgesteld. In deze visie hebben de regiogemeenten in overleg met de in de regio actieve corporaties (verenigd in de SVNK) invulling gegeven aan de opgelegde woningbouwopgave zoals die op dat moment, volgens het provinciaal streekplan van 2004, gold. Inmiddels heeft de provincie, in november 2010 een ruimtelijke structuurvisie vastgesteld, waarin de woningbouwopgave is bijgesteld. Regio Alkmaar heeft de opgave om tussen 2010 en 2020 ca. 9.900 woningen aan de voorraad toe te voegen. Deze bijstelling zal leiden tot een geactualiseerde regionale woonvisie. Deze is echter nog niet gereed. De geactualiseerde visie zal - net als in de vigerende woonvisie - afspraken bevatten over de verdeling van de woningbouwopgave over de regiogemeenten, de beoogde bouwlocaties en de kwalitatieve invulling daarvan.

Waterbeheersplan (2010 - 2015)

In het Waterbeheersplan 2010-2015 'Van veilige dijken tot schoon water' beschrijft het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier de doelstellingen voor de periode 2010-2015 voor de drie kerntaken: veiligheid tegen overstromingen, droge voeten en schoon water. Deze taken worden de komende periode sterk beïnvloed door de klimaatverandering en de uitgangspunten van de Europese Kaderrichtlijn Water.

Het kerndoel is vierledig:

1. Het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren.
2. De verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar te houden.
3. Het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren.
4. Het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwaliteit.

Het hoogheemraadschap hanteert bij zijn beleid de volgende uitgangspunten:

- Het beheergebied van het hoogheemraadschap is beveiligd tegen overstromingen;
- Dijkversterking blijft altijd mogelijk;
- Alle inwoners van het beheergebied van het hoogheemraadschap hebben recht op
- Het afgesproken beschermingsniveau tegen wateroverlast;
- Watersystemen zijn gezond voor mens, plant en dier;
- Problemen worden opgelost waar ze ontstaan.
- Met de watervoorraad wordt zorgvuldig omgegaan;
- Niet alles kan overal;
- Samenwerking staat centraal;
- Water is een ordenend principe in de ruimtelijke ordening;
- Het waterbeheer is toekomstgericht.

[Keur van het Hoogheemraadschap](#)

De Keur is een speciale verordening van het Hoogheemraadschap waarin de regels voor het beheer, gebruik en onderhoud van waterstaatswerken zijn opgenomen. Particulieren, bedrijven en andere overheden zijn verplicht zich aan de Keur te houden. De huidige Keur is in december 2009 vastgesteld. Een nieuw artikel dat relevant is voor ruimtelijke plannen is Artikel 4.2 Verbod versnelde afvoer door verhard oppervlak. Uitbreidingen van verharding boven 800m² dienen te worden gecompenseerd. Meer informatie over de Keur is te vinden op de website van het hoogheemraadschap.

[Regionale detailhandelsvisie](#)

In de regionale visie (Regio Alkmaar) is in aanvulling op de provinciale eisen de volgende afspraak gemaakt:

Elke uitbreiding van detailhandelsmeters van meer dan 1.500m² wordt besproken in het bestuurlijk overleg (PONK-EZT). PONK-EZT is het Portefeuillehoudersoverleg Noord-Kennemerland Economische Zaken en Toerisme.

3.5. Lokaal beleid

[De stadsvisie "Heerhugowaard, Stad van Kansen"](#)

De stadsvisie "Heerhugowaard, stad van kansen", is een discussienota over het complementeren van een stad die te hard is gegroeid. Het is dan van belang met elkaar te bepalen wat dat voor de gemeente betekent. Welke ambities heeft Heerhugowaard, wat wil Heerhugowaard zijn? De kern van de zoektocht werd gestart onder de vlag "de toekomst van Heerhugowaard". Het gemeentebestuur heeft die zoektocht niet alleen gedaan, maar in samenspraak met de burgers, bedrijven en instellingen van Heerhugowaard. Het denken over de toekomst van Heerhugowaard heeft geleid tot vier scenario's om een toekomstbeeld te schetsen. Die scenario's zijn met de bewoners, bedrijven en instellingen van Heerhugowaard en omgeving besproken om te bepalen wat zij belangrijk en kansrijk achten. Maar ook: hoe kijkt de regio tegen Heerhugowaard aan?

Uit die discussie blijkt dat de tuinstad de meeste medestanders heeft. De tuinstad wordt gekarakteriseerd als een thuisbasis voor gezinnen en ouderen, waar veel aandacht is voor natuur, sport hobby en activiteiten. De wijken zijn vooral plekken waar mensen in rustig groen en ruimte kunnen wonen in een veilige ontspannen setting. De wijken zijn verkeersluw en wonen en werken zijn gescheiden. De voorzieningen zijn gesitueerd aan de Middenweg en er komt een bescheiden stadshart rond Middenwaard met meer horeca en ander vertier. Aan het scenario van de tuinstad worden diverse voorzieningen van andere scenario's toegevoegd. De uitbreiding van Heerhugowaard is bescheiden, vooral ten behoeve van eigen behoefte en vindt plaats in het

buitengebied, om het tuinstedelijk karakter te behouden. Het motto voor verstedelijking is rood voor rood en groen blijft groen.

Structuurbeeld Heerhugowaard 2005 - 2015

In het structuurbeeld Heerhugowaard 2005 –2015 heeft de gemeente zich georiënteerd op de toekomst en zich de vraag gesteld of, en in welke mate, waar en voor welke functies nieuwe ruimte beschikbaar moet worden gesteld. Het college en raad hebben met het besluit om voor de gebieden de Draai en de Vork (deel) structuurplannen vast te stellen de vraag hoeveel en waar er nog gebouwd moet worden al deels beantwoord. De Draai is gedacht als een nieuwe woningbouwlocatie en de Vork als een nieuw bedrijventerrein. Beide gebieden worden nu nog hoofdzakelijk voor agrarische doeleinden gebruikt.

In 2005 was de houdbaarheidsdatum van belangrijkste beleidskaders voor de ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente (VINEX, Streekplan Noord-Holland-Noord, IGS-HAL) verstreken en bestond er behoefte voor de gemeente om met een nieuwe onderbouwde ruimtelijke visie te komen, die het toetsingskader kan dienen voor toekomstige ruimteclaims. Heerhugowaard neemt met dit Structuurbeeld zelf een duidelijk standpunt in over de meest gewenste ontwikkelingsrichting. Aan de totstandkoming van dit Structuurbeeld heeft een twee sporen aanpak ten grondslag gelegen. Door het college is eerst de Stadsvisie 'Heerhugowaard, stad van kansen' gemaakt, die door de raad in april 2003 is vastgesteld. Parallel daaraan is gewerkt aan de Startnotitie Structuurplan Heerhugowaard 2015, dat een korte beschrijving geeft van het meest voor de hand liggende fysiek ruimtelijke toekomstbeeld van Heerhugowaard in 2015. Het Structuurbeeld is de ruimtelijke vertaling van de Stadsvisie en vormt daarmee een verdere verdieping en aanpassing van het beeld zoals geschetst in de Startnotitie.

Beleidsnota Wonen in Heerhugowaard 2007-2015

In de beleidsnota Wonen is het woonbeleid van de gemeente Heerhugowaard geformuleerd voor de periode van 2007 tot 2015. Het is een nadere invulling van de regionale kaders die zijn vastgelegd in de Regionale Woonvisie Noord-Kennemerland 2005-2015. De speerpunten van beleid hebben betrekking op:

- het terugdringen van de lange wachttijden van woningzoekenden op de sociale huurmarkt;
- het waar mogelijk benutten van binnenstedelijke herontwikkelingslocaties om de diversiteit in het woningaanbod te vergroten;
- het op peil houden van de kernvoorraad sociale huurwoningen en het realiseren van goedkope koopwoningen;
- het zoveel mogelijk verkopen van goedkope koopwoningen onder voorwaarden (maatschappelijk gebonden eigendom, bijvoorbeeld KoopGarant en Kanswoning);
- het hanteren van de WoonKwaliteitsWijzer door de Heerhugowaardse Woon Advies Commissie en Adviesgroep Ouderenhuisvesting Heerhugowaard (AOH) bij de beoordeling van plannen voor nieuwe woningen;
- de aandacht en acties gericht op het waarborgen van voldoende passende huisvesting en nieuwe woonvormen voor kwetsbare burgers;
- het zoveel mogelijk honoreren van de vraag naar kavels voor eigenbouw en het bieden van kennisondersteuning van eigenbouwers.

Woningbehoefte onderzoek 2005-2015

De eigen woningbehoefte is de komende jaren nog omvangrijk. Deze woningvraag wordt vooral veroorzaakt door starters (daling gemiddelde woningbezetting) en senioren die een beter passende woning zoeken. Verder ontstaat een toenemende behoefte door de in gang gezette deconcentratie vanuit de zorginstellingen en de wens de wachtlijsten in de bijzondere zorg terug te dringen. In het collegeprogramma is de basisbehoefte geraamd op tenminste 250 woningen

per jaar exclusief de aanvullende woningvraag door de zorgsector (deconcentratie en terugdringen wachtlijsten.

RIGO Research en Advies BV heeft onderzoek verricht naar de woningbehoefte in Heerhugowaard (mei 2003). Dit onderzoek laat zien dat er tot 2030 minimaal 1.850 woningen gebouwd dienen te worden om de eigen woningbehoefte op te kunnen vangen. Uitgangspunten hierbij zijn een migratiesaldo in de regio van 0 en de bouw van voldoende woningen in de regio. De maximale woningbehoefte tot 2030 bedraagt 5.150 woningen. Mede op basis van de resultaten van het uitgevoerde woningbehoeftenonderzoek kan worden geconcludeerd dat de komende jaren (vanaf 2007) een gemiddelde bouwproductie noodzakelijk is voor de eigen woningbehoefte van tenminste 310 woningen per jaar inclusief een 60-tal woningen ten behoeve van de deconcentratie. Het woningbehoeftenonderzoek geeft een duidelijk signaal dat het verstandig is, gelet op de enorme demografische verschuiving, na de voltooiing van de VINEX-taak al voor te sorteren op de vergrijzinggolf van na 2015 alsmede de grote toename van het aantal een- en tweepersoonshuishoudens:

Tot 2007 wordt er in Heerhugowaard nog een aanzienlijk aantal woningen gebouwd. Hierdoor is de komende jaren een instroom van huishoudens van overwegend 25 tot 45 jarigen verzekerd. Dit is de belangrijkste doelgroep voor nieuwbouwwoningen op VINEX-locaties. Vanaf 2007 zal met de nieuwbouw ingespeeld moeten worden op de demografische ontwikkelingen in Heerhugowaard en de bijbehorende woningbehoefte. In de periode 2007 tot 2015 neemt vooral de leeftijdsgroep van 45 jaar en ouder nog in omvang toe. Dit houdt in dat de komende jaren een aanzienlijke kwaliteitsvraag kan worden verwacht van doorstromers. De vraag naar starterswoningen zal daarentegen nauwelijks toenemen, omdat het aantal starters na 2006 ongeveer gelijk blijft. Na 2015 neemt de vergrijzing, die al voor die tijd op gang is gekomen, aanzienlijk toe. De toename in het aantal huishoudens doet zich bijna alleen voor onder huishoudens van 65 jaar en ouder en dan ook nog voor een belangrijk deel onder de 75-plussers. In deze groep neemt de behoefte aan zorg en daarop aangepaste woningen toe. Ook is voor deze groep de bereikbaarheid van voorzieningen belangrijk.

Gelet op het bovenstaande is het verstandig te gaan bouwen voor de groep van 45 tot 65 jarigen, oftewel de ouderen van de toekomst. Deze groep neemt in deze periode nog in omvang toe en is meer geneigd tot verhuizen dan ouderen. Door tegemoet te komen aan hun vraag naar luxe eengezinswoningen en ervoor te zorgen dat deze woningen levensloopbestendig zijn, wordt een deel van de toekomstige vraag naar ouderenwoningen na 2006 al afgevangen. De woningen moeten de mogelijkheid bieden om op de begane grond een slaapkamer en badkamer te realiseren. Gelet op het voorgestane sociaalduurzame wijkenbeleid van de gemeente Heerhugowaard zal er sprake moeten zijn van een gevarieerd woningaanbod (diversiteit in woningtypologieën en bijbehorende "prijskaartjes") zodat eveneens een gevarieerde wijkpopulatie ontstaat. De gemeente streeft er naar in de periode vanaf 2007 maximaal in te zetten op capaciteitsuitbreiding binnen het bestaande stedelijke gebied. Echter, gelet op de mogelijke capaciteit van bestaande locaties, is een nieuwe woningbouwlocatie noodzakelijk.

WWZ beleid

Met de vaststelling in de gemeenteraad (mei 2003) van de notitie "Zicht op wonen met Zorg" is het kader vastgesteld voor integraal gemeentelijk beleid voor kwetsbare burgers op het terrein van wonen met zorg. De gemeenteraad geeft daarmee opdracht om tot 2015 te komen tot het realiseren van voldoende woningen met de noodzakelijke mogelijkheden tot het bieden van zorg. In 2005 is door gemeenteraad het WWZ - programma: "Thuis zijn in de Waard" vastgesteld. Dit gemeentelijke programma voor Wonen, Welzijn, Zorg en Preventie speelt een belangrijke rol in de integratie tussen fysiek en sociaal binnen de gemeente. De doelstelling van het programma is gericht op het realiseren van een samenhangend en wijkgericht aanbod van wonen, welzijn en (preventieve) zorg voor kwetsbare burgers, waardoor levensloopbestendige en duurzame wijken kunnen ontstaan.

Masterplan Voorzieningen en Integraal Huisvestingsplan.

Het Masterplan Voorzieningen (actualisatie 2003) geeft aan welke maatschappelijke voorzieningen nu en in de toekomst nodig zijn in Heerhugowaard. Het richt zich op de beleidsterreinen onderwijs, kinderopvang, welzijn, sport, cultuur en zorg. In het Integraal Huisvestingsplan (IHP) wordt vervolgens aangegeven welke vraagstukken er zijn bij het accommoderen van de voorzieningen voor onderwijs, welzijn en kinderopvang en welke oplossingen daarvoor mogelijk zijn. Belangrijk aandachtspunt bij Masterplan en IHP vormt het begrip 'dagindeling': het logisch ordenen van de voorzieningen ten opzichte van elkaar, zodanig dat de inwoners van Heerhugowaard werk en zorgtaken goed kunnen combineren. In dat kader zal de inrichting van de openbare ruimte de toegankelijkheid van de voorzieningen moeten waarborgen.

Kansrijk Jong

Hoofddoel van ons Integraal Jeugdbeleid is dat Heerhugowaard een kindvriendelijke gemeente wordt. Deze beleidsdoelstelling is uitgewerkt in het programma "Kansrijk Jong". "Kansrijk Jong" streeft ernaar dat jonge mensen en gezinnen graag in Heerhugowaard willen wonen en dat de elders afgestudeerde Heerhugowaarder naar Heerhugowaard wil terugkeren.

Een gemeente is kindvriendelijk als de jeugd alle kansen krijgt om actief onderdeel te zijn van de samenleving en deel kan nemen aan activiteiten op het gebied van educatie, sport, cultuur, ontmoeten en avontuurlijk spelen. Een belangrijk onderdeel daarin is, dat het voor iedereen mogelijk moet zijn om gebruik te maken van de openbare ruimte. Kinderen moeten veilig aan het verkeer kunnen deelnemen en de afstand tussen school en andere jeugdvoorzieningen veilig kunnen overbruggen.

Kenmerkende eigenschappen voor de aanpak naar een kindvriendelijke gemeente zijn:

- Holistisch: de stad in al zijn aspecten is erop gericht dat alle levensdomeinen kindvriendelijk worden;
- Integraal: het betrekken van andere beleidsterreinen, zoals onderwijs, mobiliteit, ruimtelijke planning, economie, huisvesting, hulpverlening, gezondheid, milieu, sport en ontspanning, bij het lokale jeugdbeleid;
- Intergenerationeel: kinderen en jongeren maatschappelijk niet isoleren, maar een vanzelfsprekend onderdeel van de hele gemeente laten zijn, waarbij jong en oud elkaar ontmoeten, samen leren, samen doen, samen werken en samenleven. Dit alles binnen de context van een veranderende samenleving, veranderende waarden en normen, ICT, internationalisering en duurzaamheid
- Participatie: kinderen en jongeren betrekken bij, maar gezien het intergenerationele aspect, ook alle andere inwoners en instellingen van Heerhugowaard, het bepalen en verwezenlijken van de doelstellingen. Hierbij wordt, met behulp van verschillende participatiemethoden, steeds gezocht naar bijdragen van bewoners, jeugd en externe instellingen.

Dat betekent dat we zorgen voor goed onderwijs en voorkomen van schooluitval, een breed aanbod van voorzieningen en activiteiten, een sluitend zorgsysteem voor kinderen en jongeren, voldoende betaalbare woningen en een veilige inrichting van de openbare buitenruimte.

Klimaat & Milieubeleidsplan 2008 - 2011

Duurzaamheid is voor Heerhugowaard een icoon, waarmee de stad zich met succes onderscheidt van de meeste andere gemeenten in Nederland. In de toekomst wil de gemeente graag versterkt doorgaan op de ingeslagen weg. Een uitgekende milieustrategie moet dat mogelijk maken.

Heerhugowaard zet de komende jaren in op een continu proces gericht op het formuleren van meetbare eindpunten (inhoud) samen met het verbeteren van integrale afwegingen (proces). Beide invalshoeken stellen verschillende eisen aan de gewenste opstelling van de gemeente. Enerzijds is zij de regisseur die haar eigen doelen nastreeft en de samenleving aanstuurt in de gewenste richting, waarbij zij soms ook ter verantwoording wordt geroepen. Anderzijds is de gemeente de coproducent die als partner in de samenleving staat. Als zodanig moet zij het goede voorbeeld geven, maar heeft zij vanwege de aangegane verplichtingen en de mogelijkheid om kaders te stellen ook een bijzondere verantwoordelijkheid.

Aan de te volgen milieustrategie liggen twee inhoudelijke ambities ten grondslag:

- Heerhugowaard CO2-neutraal tussen 2025 en 2030;
- het toepassen van de 'cradle-to-cradle'-filosofie.

CO2-neutrale gemeente

CO2-neutraal

CO2-neutraal betekent concreet dat vanaf een zeker moment alleen nog energiebronnen zonder CO2-emissie zijn toegelaten. In het project CO2 Neutrale Steden (zie hoofdstuk Klimaat), met Heerhugowaard als een van de drie deelnemers, is dit als volgt gedefinieerd: 'CO2-neutraal is de situatie waarbij over een jaar gemeten het fossiel energiegebruik (en de daaraan gerelateerde CO2-emissies) binnen het grondgebied van een gemeente ten hoogste nul is: er wordt niet meer energie gebruikt dan er vanuit duurzame bronnen aan het systeem wordt toegeleverd. De CO2-emissie is daarbij een afgeleide van het energiegebruik.' De aarde functioneert van oorsprong als een gesloten kringloop. Met CO2-neutrale initiatieven wil Heerhugowaard de CO2-kringloop herstellen.

Sluitende kringlopen

De ambitie om toe te werken naar een CO2-neutrale gemeente sluit naadloos aan bij de filosofie van cradle-to-cradle (van wieg tot wieg), waarbij sluitende kringlopen het uitgangspunt zijn. Volledig hergebruik van grondstoffen is hierbij het uitgangspunt, zodat producten honderd procent recyclebaar zijn. Niet van wieg tot graf, maar van wieg tot wieg. Vanuit het principe 'afval = voedsel' proberen de bedenkers - William McDonough (architect) en Michael Braungart (chemicus) - een nieuwe productiemethode te ontwerpen, waarin het concept 'afval' wordt geëlimineerd. Cradle-to-cradle zoekt zoveel mogelijk aansluiting bij de ontwerputgangspunten van natuurlijke ecosystemen. Na gebruik produceert het eenmaal weggegooid product voedsel voor de directe omgeving of, via complete recycling, grondstoffen voor een nieuw industrieel proces. In plaats van een economie die langzaam haar eigen graf graaft (cradle-to-grave), vindt via deze benadering transformatie plaats naar een economie die kan blijven groeien, zichzelf regenereert en daardoor bijdraagt aan verdere groei van onze welvaart, de natuur en de biodiversiteit om ons heen (cradle-to-cradle).

Voor Heerhugowaard is de eerste ambitie het belangrijkste. Voor deze ambitie is op hoofdlijnen al een stappenplan uitgewerkt (zie hoofdstuk Klimaat). De te nemen stappen zijn verweven in dit plan. De tweede ambitie dient ter inspiratie bij de ontwikkeling en uitvoering van beleid voor de niet-energie gerelateerde milieuaspecten.

Proces

Qua proces moet de milieustrategie uitgevoerd worden in directe interactie met de maatschappij. Zo wordt het een strategie van alle partijen in Heerhugowaard en niet alleen van het gemeentebestuur. Om in goede banen te leiden, wil de gemeente:

- Kansen signaleren en benutten waarmee de gewenste veranderingen tijdig in gang gezet worden. Daarbij gaat het er om kansen in een behapbare en inpasbare vorm aan te reiken aan degenen die in een bepaald plan of project een milieurol van betekenis spelen.

- Partijen met elkaar verbinden en krachten bundelen door actief op zoek te gaan naar (nieuwe) combinaties van enthousiaste partijen die op basis van hun kennis, ervaring en/of positie een rol kunnen spelen bij het bereiken van het gewenste milieuresultaat.
- Zich sterker binden aan haar milieudoelen door het maken van bindende afspraken, bijvoorbeeld via overeenkomsten met het bedrijfsleven, waarbij mogelijk een sanctie komt te staan op het niet nakomen van afspraken.
- Voorsprekers inzetten zodra er wezenlijke resultaten uit te dragen zijn: mensen die anderen mee kunnen krijgen, zowel binnen als buiten de eigen gemeentelijke organisatie.
- Successen op korte termijn boeken waardoor draagvlak wordt gecreëerd voor ingrepen op lange termijn. Door praktisch en kleinschalig maar met voldoende impact en geloofwaardigheid te beginnen, geeft de gemeente daarbij in ieder geval zelf het goede voorbeeld.

Hoofdwegenstructuur Heerhugowaard Herzien

De visie die ten grondslag ligt aan het ontwerp van de hoofdwegenstructuur van Heerhugowaard bestaat uit vier componenten:

- Streven naar een rationeel verkeerssysteem;
- Heldere keuze waar wel autoverkeer en waar niet;
- Duurzaam veilig;
- Langzaam rijden gaat sneller.

Het is aantrekkelijk om het verkeer te bundelen op een beperkt aantal verkeersaders. Het doortrekken van de Oosttangent is nodig om sluipverkeer door verblijfsgebieden tegen te gaan, de Middenweg autoluw te kunnen maken en tenslotte om de stad 'af' te maken. Dit leidt tot het volgende casco van hoofdwegen:

- Gebiedsontsluitingsweg cat. I (Oosttangent en Westtangent);
- Gebiedsontsluitingsweg cat. II (Vondellaan/Beukenlaan, Zuidtangent en Smaragd)
- Erftoegangsweg cat. I (Middenweg)
- Erftoegangsweg cat. II (verblijfsgebieden)
- Voetgangersgebied/langzaam verkeersgebied (Stadshart).

Groenstructuurplan Heerhugowaard

Voor de groenstructuur van Heerhugowaard wordt een visie opgesteld die in concept gereed is. Deze visie wordt opgenomen in het bestuurlijk traject Structuurvisie 2010 – 2020. De groenstructuurvisie is een leidraad voor de sociale, ruimtelijke en stedenbouwkundige ontwikkeling van de gemeente waar groene ruimten in het geding zijn.

De groenstructuur visie bestaat uit vijf deelvisies te weten:

- De historische structuur
door de aanwezigheid van uniforme boomlinten op ontginningsassen en verbindingswegen wordt de historische structuur van de droogmakerij zichtbaar gemaakt;
- Contrast
het contrast tussen polderlandschap en stedelijk gebied is zichtbaar doordat zichtlijnen naar het polderlandschap zijn die een doorkijk bieden naar de open ruimte. Daarnaast hebben de belangrijkste entrees van de stad een verhoogde sierwaarde.
- Natuurwaarde
de groeninrichting heeft een zo groot als mogelijke natuurwaarde door het zoveel als mogelijk toepassen van ecologisch groenbeheer en door het verbinden van gebieden met een hoge ecologische waarde of potentie.

- **Recreatiewaarde**
de groengebieden met een recreatieve (neven)functie hebben recreatiewaarde doordat de groeninrichting is aangepast aan de recreatieve behoeften van de diverse gebruikers met de nadruk op bruikbaarheid, reinheid en veiligheid.
- **Duurzame inrichting in drie klassen**
De groeninrichting heeft een zo groot als mogelijke mate van duurzaamheid, waarbij de gemeente is opgedeeld in drie zones die elk de mate waarmee dit wordt nagestreefd weerspiegelen.

Het groenstructuurplan bouwt voort op de groenstructuurvisie van 1999. De 8 speerpunten van het structuurplan uit 1999 zijn gebruikt voor de 5 visies die nu in de nieuwe Groenstructuurvisie zijn opgenomen. Deze visies dienen weer als uitgangspunt voor het Groenbeleidsplan 2010 – 2015 en het Groenbeheerplan 2010 – 2012.

Per wijk zal de groenkwaliteit moeten worden onderzocht en in overeenstemming worden gebracht met de ruimtelijke, stedenbouwkundige- en architectonische karakteristiek. Het groen in de wijken zal daarbij in structurerende zin ondergeschikt worden gemaakt aan de beplanting die de orthogonale structuur zal begeleiden.

[Waterplan Heerhugowaard 2006 - 2015](#)

De gemeenschappelijke visie van de gemeente Heerhugowaard en het Hoogheemraadschap staat beschreven in het 'Waterplan Heerhugowaard 2006 – 2015'. Door de integrale aanpak worden het water (kwalitatief en kwantitatief), wonen, werken, recreatie en de natuur in hun onderlinge relaties in het waterplan in beeld gebracht, met een bijbehorende aanpak en invulling in de vorm van streefbeelden.

Belangrijk in het streefbeeld voor het stedelijk gebied is de beleving van water. Niet alleen water als zichtbaar element, maar ook de beleving van water door erop of eraan te recreëren. Hiertoe worden mogelijkheden gecreëerd door het opheffen van barrières. De waterkwaliteit in dit streefbeeld voldoet aan de eisen voor een gezond watersysteem en zodoende aan de eisen die recreatie op en aan het water mogelijk maakt.

[De welstandsnota](#)

Het toezicht

Het doel van het welstandstoezicht is om, in alle openheid, een bijdrage te leveren aan de schoonheid en de ruimtelijke kwaliteit van Heerhugowaard. Welstandstoezicht houdt Heerhugowaard mooi. Het welstandsbeleid geeft de gemeente de mogelijkheid om de cultuurhistorische, stedenbouwkundige en architectonische waarden, die in een bepaald gebied aanwezig zijn te benoemen en een rol te laten spelen bij de ontwikkeling en de beoordeling van bouwplannen. Door deze gebiedsgerichte aanpak wil de gemeente de kwaliteit van de bebouwing in Heerhugowaard bewaren en stimuleren. Met name voor de historische linten gaat het daarbij om het beschermen van de belangrijke karakteristieken en de zorg dat nieuwe ontwikkelingen daarop voortbouwen.

Gebiedsgerichte aanpak

Het gebiedsgerichte welstandsbeleid kan ook een opstapje zijn naar een intensiever ruimtelijk kwaliteitsbeleid, bijvoorbeeld door het opstellen van beeldkwaliteitplannen waarin naast de bebouwing ook het ontwerp en de inrichting van de openbare ruimte aandacht krijgen. Een goede zorg voor de openbare ruimte is de manier om als gemeente het gewenste ambitieniveau aan te geven. Een integraal ruimtelijk kwaliteitsbeleid per gebied is uiteindelijk de doelstelling. Door het opstellen van welstandsbeleid wil de gemeente een effectief, controleerbaar en

klantgericht welstandstoezicht inrichten. Burgers, ondernemers en ontwerpers kunnen in de toekomst in een vroeg stadium worden geïnformeerd over de criteria die bij de welstandsbeoordeling een rol spelen. De uitwerking van de algemene beleidsuitgangspunten in gebiedsgerichte en objectgerichte welstandscriteria en de introductie van loketcriteria voor kleine bouwplannen maken het welstandstoezicht concreter en duidelijker. Bovendien wordt een jaarlijkse evaluatieronde in het beleid opgenomen, waarbij in de gemeenteraad kan worden besproken wat goed ging, wat fout ging en waarom het fout ging.

In de gemeente Heerhugowaard zijn op basis van de ruimtelijke structuur en de daarmee samenhangende overeenkomsten in functionele-, stedenbouwkundige- en/of architectonische kenmerken gebieden in 6 categorieën te onderscheiden, namelijk: 1 (historische) linten, 2 woongebieden, 3 centrumgebieden, 4 bedrijventerreinen, 5 buitengebied en 6 overige gebieden. Deze gebieden zijn weer onderverdeeld in 22 deelgebieden. Per gebied is een welstandsniveau vastgesteld. Er zijn drie welstandsniveaus namelijk: het bijzondere welstandsgebied, waar extra aandacht ten behoeve van de ruimtelijke kwaliteit is gewenst, het reguliere welstandsgebied, waar de basiskwaliteit (de ondergrens) moet worden gehandhaafd en het welstandsvrije gebied.

De centrumzone is een bijzonder welstandsgebied vanwege de centrale ligging en centrumfunctie voor Heerhugowaard. Het welstandstoezicht is gericht op het binnen de diversiteit van de bebouwingsvormen behouden en versterken van de ruimtelijke kwaliteit in het plangebied. Gebaseerd op de uitgangspunten voor de ontwikkeling van het stadshart en stationsomgeving zijn welstandscriteria opgesteld die de gewenste ruimtelijke kwaliteit ondersteunen.

Voor de ontwikkeling van het Stadshart is een supervisor aangesteld die voor het gebied een kwaliteitsdocument heeft opgesteld. Thema daarin is heldere veelkleurigheid.

Reclamebeleid

In de gebiedsgerichte criteria van de welstandsnota zijn specifiek voor winkelgebieden criteria opgenomen voor reclame. Eén van de belangrijke criteria is: geen gesloten wanden op straatniveau.

Langs het stadsterras-water bevinden zich glazen gevels van winkels. Voor de leefbaarheid is het bijzonder slecht om deze glazen gevels dicht te zetten met plakfolies.

Monumenten en beeldbepalende panden

Het gemeentebestuur van Heerhugowaard heeft, in navolging van veel andere gemeenten in Nederland, besloten een gemeentelijke monumentenlijst op te stellen, zodat cultuurhistorisch waardevolle objecten voor de toekomst kunnen worden behouden. Om een goed beeld te krijgen van het cultuurhistorisch erfgoed heeft de werkgroep Monumenten een inventarisatie gemaakt van beeldbepalende panden en landschappelijke elementen in de gemeente. De resultaten van dit onderzoek zijn vastgelegd in Monumentaal Heerhugowaard. Uit deze inventarisatie van 122 objecten is een selectie gemaakt van 74 objecten, die nader is onderzocht en gefotografeerd. Naast het exterieur is ook het interieur beoordeeld en zijn de objecten beschreven. Uit deze selectie van 74 objecten zijn circa 50 objecten op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

De gemeentelijke monumenten worden beschermd door de monumentenwet. De aanduiding beeldbepalende pand is niet meer dan een signaal voor de plantoetser. Het bestemmingsplan kan niet meer dan een bescherming van het silhouet bieden. De eigenaar van het beeldbepalend pand zal door een goede voorlichting van de cultuurhistorische waarde van zijn pand moeten worden overtuigd.

In dit bestemmingsplangebied zijn geen monumenten of beeldbepalende panden aanwezig.

[Detailhandelsvisie](#)

Zie Regionale Detailhandelsvisie

Hoofdstuk 4. Milieu- en omgevingsaspecten

4.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de milieu-aspecten die van belang zijn voor het gebied. Het bevat een inventarisatie van de verschillende milieu- en omgevingsaspecten, alsmede de resultaten van de verschillende onderzoeken. Daarbij komen onder andere de volgende aspecten aan de orde: geluid, milieuzoneringen, verkeer, water (waterparagraaf), luchtkwaliteit, bodem, cultuurhistorie en archeologie, ecologie, duurzaamheid en energie, externe veiligheid en andere belemmeringen.

4.2. Geluidhinderaspecten

In het kader van de modernisering van het instrumentarium geluidsbeleid is per 1 januari 2007 de Wet geluidhinder (Wgh) gewijzigd.

De wet heeft als doel woningen, andere gevoelige gebouwen en geluidgevoelige terreinen (geluidgevoelige functies) te beschermen tegen geluid. Waarbij de geluidbelasting op de gevel of op de grens het geluidgevoelige terrein moet worden getoetst.

Hierbij stelt de wet dat in principe de geluidbelasting niet hoger mag zijn dan de ten hoogst toelaatbare geluidsbelasting (ook wel voorkeursgrenswaarde genoemd), of, indien dat aan de orde is, een eerder verleende hogere grenswaarde.

In de door de Wet omschreven situaties moet daarom onderzoek worden verricht naar de optredende geluidbelasting.

Dit is onder meer het geval wanneer een bestemmingsplan nieuwe geluidsgevoelige functies toestaat en/of de aanleg of wijziging van een (spoor)weg of industrieterrein.

Met het vaststellen van het bestemmingsplan Zandhorst e.o is de geluidszone rond bedrijventerrein De Zandhorst komen te vervallen. Hierdoor hoeft binnen Heerhugowaard niet meer getoetst te worden aan het aspect industrielawaai.

Dit bestemmingsplan maakt ten opzichte van het voorgaande bestemmingsplan Stadshart geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De huidige bouw- en bestemmingsplangrenzen worden gehandhaafd. Op twee plekken binnen het plangebied zijn wel appartementengebouwen geprojecteerd maar nog niet in aanbouw genomen. Voor deze woningen is op 16 mei 2000 bij besluitnummer 2000-12933 ontheffing verleend tot 63 dB(A).

Om te beoordelen of de geluidbelasting op de gevels van deze nog te realiseren woningen binnen het plangebied Stadshart in het prognosejaar 2020 onder de eerder verleende hogere waarde blijft, is een akoestisch onderzoek (rapportnummer BK2010-010-753BSP) opgesteld dat als bijlage bij dit plan is gevoegd.

Uit de berekeningen blijkt dat op alle gevels de berekende geluidbelastingen lager is dan de eerder verleende hogere waarden.

4.3. Milieuzoneringen

Bij dit bestemmingsplan is een 'Staat van bedrijfsactiviteiten' gevoegd. Aan de hand van deze staat wordt bepaald welke bedrijven waar kunnen worden toegelaten.

4.4. Waterparagraaf

Wetgeving

De wetgeving met betrekking tot watergerelateerde onderwerpen is verdeeld over verschillende wetten. Sommige wetten, zoals de Waterwet, richten zich uitsluitend op wateronderwerpen en andere wetten zoals de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) zijn slechts deels van toepassing op waterzaken. Elk stuk wet- en regelgeving is voorzien van een beknopte uitleg en biedt toegang tot de relevante parlementaire stukken. Daarnaast worden, vanuit het oogpunt 'water', verbanden gelegd tussen verschillende delen van de wet- en regelgeving, zowel binnen één wet als tussen verschillende wetten.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet van kracht geworden. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeheer en de ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten. Deze wet heeft acht oude waterwetten samengevoegd. Er zijn geen afzonderlijke vergunningen meer vereist op basis van verschillende wetten, maar nog slechts één watervergunning. De Waterwet heeft de volgende wetten samengevoegd:

- Wet op de waterhuishouding;
- Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- Wet verontreiniging zeewater;
- Grondwaterwet;
- Wet droogmakerijen en indijkingen;
- Wet op de waterkering;
- Wet beheer rijkswaterstaatswerken (de delen van deze wet die over water gaan);
- Waterstaatswet 1900 (het deel van deze wet die over water gaat).

Daarnaast wordt vanuit de Wet bodembescherming de regeling voor waterbodems ondergebracht bij de Waterwet.

Wet milieubeheer

In beginsel vallen alle milieuaspecten onder de Wet milieubeheer (Wm). De Wm treedt echter terug als een andere wet bepaalde milieuaspecten regelt, zoals bijvoorbeeld het geval is met de Waterwet, die het overgrote deel van de watergerelateerde milieuaspecten regelt. De waterwet ziet met name toe op het watersysteem terwijl de Wm de waterketen regelt. Lozingen op rioolstelsel vallen bijvoorbeeld onder de Wm, alsmede de gemeentelijke zorgplicht voor de inzameling van stedelijk afvalwater en de daaraan gekoppelde verplichting tot het opstellen van een gemeentelijk rioleringsplan (GRP).

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die (kunnen) worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in deze wet aan bod. Deze wet heeft betrekking op zowel landbodems als waterbodems. De regeling voor waterbodems is inmiddels ondergebracht bij de Waterwet.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) regelt de omgevingsvergunning. De omgevingsvergunning is de geïntegreerde vergunning voor bouwen, wonen, monumenten, ruimte, natuur en milieu. De Wabo regelt de procedures voor onder andere de Wm-vergunningverlening.

Regelgeving lozingen

Met de vernieuwing van de afvalwaterregelgeving van begin 2008 worden de uitvoeringsbesluiten (amvb's) geordend naar de doelgroep en niet meer naar een specifiek (deel)gebied waar de lozing plaatsvindt. De nieuwe besluiten vanaf 1-1-2008 zijn dan ook gebaseerd op de verschillende relevante wetten, namelijk de Wm, de Wbb en, zodra die van kracht is, krijgt de Wabo zijn plaats.

Waterschapswet

De Grondwet (artikel 133) vereist voor de waterschappen een aparte zgn. organieke wet, de Waterschapswet. De Waterschapswet regelt onder andere de status van waterschappen als publiekrechtelijk orgaan. Besluiten tot instelling en opheffing van een waterschap worden gedaan door Provinciale Staten en moeten door de minister van Verkeer en Waterstaat goedgekeurd worden. Deze wet regelt ook dat de waterschappen de bevoegdheid hebben belasting te heffen. De taken van waterschappen zijn sinds 2009 verder uitgewerkt in de Waterwet.

Beleid

De rijksoverheid, provincies, waterschappen en gemeenten maken eens in de 6 jaar waterplannen met voorstellen om het water in Nederland schoon en veilig te maken en te houden. Deze plannen gaan allemaal zowel over grote en kleine wateren als integraal waterbeheer in stedelijke gebieden in verschillende delen van Nederland.

Er zijn verschillende soorten plannen:

- Water- en rioleringsplannen worden gemaakt door gemeenten voor het water in dorp en stad;
- Waterbeheerplannen voor het beheer van beken, kanalen, plassen en boezems worden gemaakt door de waterschappen;
- Rijkswaterstaat beheert de grote rivieren en kanalen, het IJsselmeergebied, de Zuidwestelijke Delta en de Nederlandse delen van de Noordzee en Waddenzee en maakt daarvoor het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren.
- Waterhuishoudingsplannen voor het provinciale waterbeleid worden gemaakt door de provincie;
- Onder leiding van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat stelt het rijk het beleid op voor thema's die landelijk spelen in het Nationaal Waterplan (NWP) en ze stelt de stroomgebiedbeheerplannen voor het Nederlandse deel van de stroomgebieden Eems, Maas, Rijn en Schelde op. Daartoe behoort ook de afstemming met de andere landen in deze stroomgebieden. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

Al deze plannen van de waterbeheerders in Nederland hebben ook tot doel te voldoen aan de verplichtingen van de Europese Kaderrichtlijn Water. Deze richtlijn vereist dat alle lidstaten de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater verbeteren; voor de leefomgeving van de mens, maar ook voor planten en dieren. Maatregelen om dit te bereiken zijn opgenomen in de bovengenoemde plannen van gemeenten, waterschappen, provincies en Rijkswaterstaat. Deze maatregelen van alle waterbeheerders gezamenlijk zijn vervolgens gebundeld in vier stroomgebiedbeheerplannen. In samenhang daarmee is er samen met de andere landen een internationaal overkoepelend plan per stroomgebied opgesteld. De stroomgebiedbeheerplannen worden aan de Europese Commissie toegezonden.

De Ministerraad heeft 27 november 2009 de stroomgebiedbeheerplannen 2009-2015 van Eems, Maas, Rijndelta (Nederlandse deel) en Schelde definitief vastgesteld. Tevens is de Nota van

Antwoord Inspraak ontwerp-stroomgebiedbeheerplannen 2009-2015 vastgesteld. De eerste vier stroomgebiedbeheerplannen zijn formeel met ingang van 22 december 2009 van kracht.

Het vigerende waterbeleid binnen het grondgebied van de gemeente Heerhugowaard wordt verwoord in de volgende plannen:

- **Gemeentelijk rioleringsplan Heerhugowaard 2011 t/m 2015**, gemeente Heerhugowaard;
- **Waterplan Heerhugowaard 2006 – 2015**, gemeente Heerhugowaard, hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;
- **Waterbeheersplan 2010 – 2015, 'Van veilige dijken tot schoon water'**, hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;
- **Provinciaal Waterplan 2010 – 2015, 'Beschermen, benutten, beleven en beheren'**, provincie Noord Holland;
- **Internationaal Stroomgebiedbeheerplan 2009-2015, Werkgebied Rijndelta**, het ministerie van Verkeer en Waterstaat, het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als ook het Ministerie van milieu en natuurbescherming, landbouw en consumentenbescherming (Ministerium für Umwelt und Naturschutz, Landwirtschaft und Verbraucherschutz) van de deelstaat Noordrijn-Westfalen en het Ministerie van Milieu en Klimaatbescherming (Ministerium für Umwelt und Klimaschutz) van de deelstaat Nedersaksen;
- **Nationaal Waterplan 2009 – 2015**, Rijkswaterstaat in opdracht van de minister en de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Op de korte termijn is steeds beter te zien wat Nederland voor wateroverlast en watertekort te wachten staat. Daarom is in 2003 in het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) de afspraak gemaakt dat tot 2015 maatregelen worden genomen tegen wateroverlast en watertekort. Hiernaast moet ook de ecologische kwaliteit van het water de komende twee decennia worden verbeterd en vaak is ook daar ruimte voor nodig. Om ervoor te zorgen dat water van meet af aan wordt meegenomen bij ruimtelijke plannen en besluiten wordt het Watertoetsproces doorlopen. In veel gebieden kunnen maatregelen voor het voorkomen van wateroverlast of watertekort en het verbeteren van ecologische kwaliteit worden gecombineerd (Gebiedsontwikkeling en Water). Hiervoor is maatwerk nodig.

Nationaal Bestuursakkoord Waterketen

In het Nationaal Bestuursakkoord Waterketen staan concrete voornemens. Een ervan is het doen van vergelijkend onderzoek ter verbetering van de uitvoering van taken (benchmarking). Besturen van gemeenten en waterschappen krijgen daardoor meer inzicht in de geleverde prestaties en de kosten, en kunnen op basis daarvan hun invloed doen gelden. Dat geldt ook voor burgers en bedrijven. Op het gebied van afvalwater worden kennis en capaciteit gebundeld. De gemeenten moeten duidelijk maken welke kosten gemoeid zijn met het rioleringsstelsel.

Het Bestuursakkoord Waterketen geeft een richting aan op nationaal niveau. Partijen kunnen vervolgens regionale bestuursakkoorden overeenkomen, waarbij recht wordt gedaan aan specifieke omstandigheden. De huidige verantwoordelijkheidsverdeling in de waterketen blijft ongewijzigd. Ook de afstemming tussen rioleringsbeheer en het beheer van de openbare ruimte blijft gehandhaafd omdat daarmee fors op kosten kan worden bespaard en overlast voor burgers en bedrijven wordt beperkt.

Watertoetsproces

De 'watertoets' is een instrument dat waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze laat meewegen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. Het is niet een toets achteraf, maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder met elkaar in gesprek brengt in een zo vroeg mogelijk stadium. De inzet daarbij

is niet om met de watertoets nieuw beleid te maken, maar in elk afzonderlijk plan met maatwerk het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed toe te passen en uit te voeren.

Het watertoetsproces wordt toegepast op alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. De waterhuishoudkundige aspecten omvatten zowel oppervlakte- als grondwater, gevaar van overstroming vanuit meren, rivieren en de zee, wateroverlast veroorzaakt door neerslag of grondwater, waterkwaliteit, verzilting en verdroging.

Watersysteem

Beschrijving

Het watersysteem in het Stadshart wordt gevormd door een brede watergang die, binnen het gebied, langs de zuidwestelijke rand loopt. Het zuidoostelijke gedeelte hiervan, dat door het stadspark tussen de twee groene eilandjes slingert, kenmerkt zich door een grote belevingswaarde en een hoge ecologische potentie. De oevers zijn overwegend natuurvriendelijk ingericht. Bovenstrooms, ten noordwesten van het Stadshart, staat deze watergang via een duiker onder de Westangent in verbinding met het watersysteem in Beveland. Benedenstrooms, ten zuidoosten, sluit die via een duiker onder de Middenweg aan op het watersysteem in de Molenwijk. Zowel het watersysteem in het Stadshart als die in Beveland en de Molenwijk maken deel uit van hetzelfde peilvak.

Functioneren

- **Afvoer- en aanvoercapaciteit**

Het watersysteem is op orde. Er is voldoende afvoer- en aanvoercapaciteit aanwezig. Het is goed doorspoelbaar. In het kader van reguliere baggercycli wordt het regelmatig gebaggerd en op diepte gebracht. Er is geen sprake van achterstallig onderhoud.

- **Klimaatbestendigheid**

In het Waterplan is het polderwatersysteem van Heerhugowaard integraal getoetst op klimaatbestendigheid. Er zijn geen aanwijzingen dat er in de toekomst knelpunten zullen ontstaan hetzij in het polderwatersysteem of in het watersysteem van het Stadshart.

- **Waterbergingscapaciteit**

Bij de herinrichting is de waterloop in het stadspark verbreed en van natuurvriendelijke oevers voorzien. Hierdoor is een extra wateroppervlak ontstaan. In 2011 zal de waterloop langs het stadsterras worden verbreed. Als gevolg van deze aanpassingen zal het wateroppervlak in het Stadshart verder toenemen. Er zal in eindsituatie (2011) in dit gebied sprake zijn van een overschot aan waterbergingscapaciteit ondanks het feit dat bij het bouwen van een woontoren een (klein) deel van de oorspronkelijke waterpartij is gedempt en dat het hemelwater, dat van schoon verhard oppervlak afstroomt, deels rechtstreeks op oppervlaktewater wordt geloosd. Bij de uitvoering van onderhoudswerkzaamheden aan de beschoeiing zullen, waar mogelijk, ook in de aanliggende Molenwijk de harde oevers tot natuurvriendelijke oevers worden omgevormd. Dit zal ertoe leiden dat overschot aan de waterbergingscapaciteit in het peilvak waar het Stadshart zich bevindt nog groter wordt. Het teveel aan waterbergend oppervlak zal te zijner tijd met het hoogheemraadschap worden verrekend en ten behoeve van de toekomstige binnenstedelijke ontwikkelingen in dit gebied in een “waterbank” worden gelegd.

Kunstwerken

Alle aanwezige en aan te leggen waterhuishoudkundige kunstwerken zijn van voldoende capaciteit en vormen geen knelpunten. De verkeerskunstwerken (een vijftal loop-/fietsbruggen en een verkeersbrug) hebben geen invloed op het functioneren van het watersysteem in het Stadshart.

Kwel en wegzijging

In dit gebied zijn geen buitensporige hoeveelheden noch omvang van de kwel en wegzijging bekend.

Waterkwaliteit en ecologische kwaliteit

De waterkwaliteit is goed en zal naar verwachting verder verbeteren als gevolg van de doorgevoerde aanpassingen aan het watersysteem en de riolering. De natuurvriendelijk ingerichte oevers zullen tot een toename van diversiteit aan aquatische flora en fauna leiden, met als gevolg een verbetering van de ecologische kwaliteit. Het blijkt dat de ontwikkeling van een Snoek-Blankvoorn watertype realiseerbaar is, waarbij sommige oeverzones Snoek-Ruisvoorn kunnen dragen. Dit zal kansen bieden voor het creëren van de specifieke recreatiemogelijkheden voor hengelsportvisserij.

Alle genoemde aanpassingen en de verwachte ontwikkelingen ten aanzien van de ecologische kwaliteit stellen ook de vergroting van de belevingswaarde van het water in het Stadshart in vooruitzicht.

Grondwater

De ontwateringsdiepte (maximale grondwaterstand ten opzichte van het maaiveld) in dit gebied is voldoende en de grondwateroverlast doet zich niet voor.

Riolering

Functioneren

Het Stadshart is voorzien van een verbeterd gescheiden rioolstelsel. Bij de herinrichting is de rioleringsstructuur aangepast en de bergingscapaciteit van het rioolstelsel is vergroot. Het afvalwater wordt afgevoerd door middel van een drietal rioolgemalen. Deze gemalen functioneren naar behoren. Bij extreme neerslag wordt de capaciteit van alle gemalen volledig benut. Doorgaans leidt een maatgevende bui, die statistisch eenmaal per twee jaar voorkomt, niet tot de “water-op-straat” – situaties.

Het hemelwater afstromend van grote schone verharde oppervlaktes in een deel van het Stadshart dat aan het water ligt (het stadsplein, het stadsterras en een deel van het dakoppervlak langs stadsterras), is afgekoppeld van de riolering en wordt rechtstreeks op het oppervlaktewater geloosd. Dit maakt in het rioolstelsel meer capaciteit vrij voor afvoer van het vuilwater en draagt tegelijkertijd bij aan de verbetering van de kwaliteit van oppervlaktewater.

Klimaatbestendigheid

Het rioolstelsel is ook getoetst aan klimaatbestendigheid (KNMI - klimaatscenario “G 2050”). Deze toetsing heeft aangetoond dat de verwachte neerslagtoename als gevolg van de klimaatverandering zich niet manifesteert in een noemenswaardige toename van ernst en omvang van “water op straat” en het evt. ontstaan van de knelpunten. Ook in dit geval functioneert het gehele rioolstelsel goed. Er is voldoende bergings- en afvoercapaciteit in zowel het vuilwater- als het hemelwaterstelsel die waarborgt dat bij een extreme neerslag de duur van “water-op-straat” beperkt blijft.

Kwaliteit

Vooruitlopend aan de herinrichting van Stadshart zijn alle bestaande riolen geïnspecteerd en zijn waar nodig de herstelwerkzaamheden aan de riolering uitgevoerd. De kwaliteit van het rioolstelsel is goed.

4.5. Verkeer

Autoverkeer

In het categoriseringsplan van de gemeente Heerhugowaard (zie bijlage 11 van het GVVP) zijn de Zuidtangent, Westtangent en een deel van de Middenweg (tussen de Rustenburgerweg en de Zuidtangent) als gebiedsontsluitingswegen aangegeven (max. 50 km/uur).

De Robijn en Diamant zijn van belang voor de bereikbaarheid van hulpdiensten en openbaar vervoer, daarom is een volledige inrichting als 30 km/uur gebied op dit moment niet mogelijk. De overige wegen zijn erftoegangswegen en ingericht als 30 km/uur gebied.

In het plangebied worden geen grote wijzigingen van de wegenstructuur voorzien. Wel zal het gelet op de autonome groei nodig zijn om de doorstroming van de Zuidtangent te verbeteren. Dit zal waarschijnlijk vorm krijgen door het uitbreiden van de capaciteit van kruispunten.

Het gebied van het Stadsplein tot en met het Coolplein is momenteel een voetgangersgebied. Er zal een vorm van selectieve toegang worden toegepast om te voorkomen dat te veel (vracht)verkeer gebruik zal maken van deze route.

Openbaar vervoer

Het plangebied is zoals blijkt uit de dienstregelingen per december 2009 bereikbaar met de volgende buslijnen.

Lijn	Route	Halte
Streeklijn 6	Heerhugowaard Reigersdaal - Bergen Plein	Zuidtangent
Streeklijn 161	Broek op Langedijk - Ursem	Zuidtangent
HOV-lijn 360 (MRA-net)	Heerhugowaard Centrumwaard - Alkmaar Kees Boekestraat	Stadshart (Middenweg)

Langzaam verkeer

Het plangebied wordt doorkruist door enkele fietsroutes.

De fietsroutes lopen bij voorkeur via vrijliggende fietspaden. Soms kan het noodzakelijk blijken fietsroutes via wegen te leiden waarop verkeer gemengd wordt afgewikkeld. Een deel van de Middenweg is ingericht als fietsstraat.

In het Stadshart wordt een nieuwe fietsenstalling gebouwd.

In het plangebied zijn fietsroutes gelegen die deel uitmaken van provinciale, regionale en lokale fietsroutes. De belangrijkste verbindingen zijn die langs de Zuidtangent en de Middenweg. De Zuidtangent maakt onderdeel uit van het recreatieve fietsknooppuntennetwerk.

Het beleid is om zoveel mogelijk fietsverbindingen te voorzien van een asfaltverharding om onder andere daarmee het fietsgebruik te bevorderen.

Het gebied wat bestaat uit het Stadsplein, Stadsterras en Coolpein is een voetgangersgebied. Het gebruik van een fiets wordt gedoogd. Laden en lossen is toegestaan en wordt mogelijk gemaakt door een selectief toegangssysteem.

Ook het Stadspark is ingericht als voetgangersgebied.

Bij publieksaantrekkende functies dient voldoende fietsparkeercapaciteit voor bezoekers aanwezig te zijn.

Parkeren

Het beleid met betrekking tot parkeren is als volgt: in geval van nieuwbouw moet de initiatiefnemer zorgen voor voldoende parkeerplaatsen op eigen terrein.

In het Stadshart kan worden geparkeerd in de volgende overdekte garages: Stadsplein (ca. 200 plaatsen), DEKA-garage (ca. 130 plaatsen), Zuidtangent (ca. 835 plaatsen) en Middenweg (ca. 580 plaatsen). Op het parkeerterrein Basserhof zijn nog eens 175 onoverdekte parkeerplaatsen aanwezig. Dit brengt het totaal op 1920 parkeerplaatsen. De bovengenoemde (on)overdekte parkeerplaatsen zijn op de plankaart als zodanig aangeduid.

In het Stadshart is momenteel voldoende parkeercapaciteit. De parkeervraag kan in sommige delen van de wijk hoger zijn dan het parkeeraanbod en een hoge parkeerdruk opleveren. Op enige afstand kan echter nog voldoende beschikbare parkeergelegenheid zijn. Dus: over het gehele Stadshart gezien is er voldoende parkeercapaciteit.

In het woongebied geldt een systeem van belanghebbende parkeren. Het beleid op dit punt is vastgelegd in de Parkeerverordening.

Overige aspecten

Bij de inrichting van de bestemming verkeersdoeleinden dient rekening te worden gehouden met de bereikbaarheid van gebouwen voor minder validen en met de sociale veiligheid van de (woon) omgeving.

4.6. Luchtkwaliteit

Van de lucht kun je niet leven, maar zonder schone lucht evenmin. Om dit laatste te bewerkstelligen moet bij ruimtelijke plannen, verkeersplannen en milieuvergunningen het aspect luchtkwaliteit volwaardig in de beoordeling en besluitvorming worden meegenomen. Op 15 november 2007 is daarom de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit', bijbehorende bepalingen en hulpmiddelen, wil de overheid zowel de verbetering van de luchtkwaliteit bewerkstelligen als ook de gewenste ontwikkelingen in ruimtelijke ordening doorgang laten vinden. De wet kent op het gebied van de luchtkwaliteit eisen, welke zijn opgenomen in Hoofdstuk 5 titel 2 van de 'Wet milieubeheer'. Deze luchtkwaliteitseisen hebben betrekking op plaatsen waar naar redelijke verwachting mensen blootgesteld staan aan luchtverontreiniging. De luchtkwaliteitseisen zijn vastgelegd in normen in de vorm van grenswaarden, plandrempels en alarmdrempels.

Naar aanleiding van onderzoek naar de luchtkwaliteit in het jaar 2006 is gebleken dat Heerhugowaard voldoet aan de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De gemeente Heerhugowaard voldoet ook zonder aanvullend lokaal beleid in de toekomst aan de luchtkwaliteitsnormen 2010, zoals vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit.

Hoofddoel is de bescherming van de volksgezondheid. Op basis hiervan is er door de gemeente Heerhugowaard op 24 juni 2008 een gemeentelijk luchtkwaliteitplan vastgesteld met als doel om ook in de toekomst te voldoen aan de luchtkwaliteitsnormen, de luchtkwaliteit in gebieden waar mensen langdurig verblijven te verbeteren en aandacht te vragen voor met name gebieden waar veel personen uit gevoelige groepen (zoals kinderen) verblijven.

Ook het gebied, waarop dit bestemmingsplan betrekking heeft, is in het gemeentelijk luchtkwaliteitplan getoetst aan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen. Daaruit is gebleken dat de wettelijke luchtkwaliteitsnormen in dit gebied voor de komende jaren niet zullen worden overschreden.

4.7. Bodemparagraaf

Op 1 januari 2006 is de wijziging van de Wet bodembescherming in werking getreden. In de gewijzigde Wbb is een nieuwe formulering opgenomen van de saneringsdoelstelling ('functiegericht saneren') en het saneringscriterium ('wanneer met spoed saneren'). Het bevat een saneringsplicht voor bedrijven en een basis voor een subsidieregeling. Er zijn diverse procedurele aanpassingen doorgevoerd waarvan een aantal leiden tot vereenvoudiging en andere bijdragen aan versterking van de handhaving. De wet bevat een basis voor algemene regels voor eenvoudige saneringen.

Volgens het geldende Besluit Bodemkwaliteit van Heerhugowaard valt dit bestemmingplan binnen het zoneringsgebied 'Wonen'. De globale bodemkwaliteit binnen deze zonering voldoet aan de kwaliteit die is vereist voor 'Wonen'. De aangetroffen globale bodemkwaliteit is zodanig dat er geen functiebeperkingen zijn.

Binnen het plangebied zijn geen ondergrondse tanks meer gelegen welke niet officieel buiten gebruik zijn gesteld. Alle ondergrondse tanks die nog in gebruik zijn, vallen onder de wet Milieubeheer en het KIWA keuringsregiem.

Op dit moment zijn er geen locaties waarbij een ernstig urgente bodemverontreinigingen aanwezig is.

4.8. Natuurwaarden

Vogel- en Habitatrichtlijnen

De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De aanwijzing van Natura 2000-gebieden is in 2007 begonnen en in 2008 afgerond. De aanwijzing legt de precieze begrenzing van een gebied, voor welke soorten en/of habitattypen het is aangewezen en welke doelstellingen er voor deze soorten en/of habitattypen gelden, vast. Binnen de grenzen van dit bestemmingsplan liggen geen als Natura 2000-gebieden aangewezen gebieden, noch grenst het bestemmingsplan aan zulke gebieden.

Ecologische hoofdstructuur

De ecologische hoofdstructuur is een samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen belangrijke natuurgebieden in Nederland. Het vormt de basis voor het Nederlandse natuurbeleid en heeft als doel de natuurwaarden in Nederland te stabiliseren. De ecologische hoofdstructuur is opgebouwd uit kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingzones.

Kerngebieden zijn natuurterreinen, landgoederen, bossen, grote wateren en waardevolle agrarische cultuurlandschappen die minimaal 250 hectare groot zijn.

Natuurontwikkelingsgebieden zijn gebieden met goede mogelijkheden voor het ontwikkelen van natuurwaarden, van nationale en/of internationale betekenis. Verbindingszones zijn gebieden die kern- en natuurontwikkelingsgebieden als het ware aan elkaar knopen. Het doel is ook om deze structuur te laten aansluiten op ecologische verbindingzones in het buitenland.

Flora en Fauna

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Onderzoek in het kader van dit bestemmingsplan kan dan ook achterwege blijven. Voor incidentele bouwplannen wordt, indien nodig, een natuurtoets opgesteld.

4.9. Cultuurhistorie en archeologie

Cultuurhistorie

Het gebied waarop het Bestemmingsplan Stadshart betrekking heeft is getoetst aan de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Holland. Op de kaart zijn voor het plangebied geen cultuurhistorische waarden aangegeven.

Archeologie

Het Europees verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (het verdrag van Valletta) is ingevoerd middels een wijziging van de Monumentenwet (Wet op de archeologische monumentenzorg, WAMZ) die op 1 september 2007 in werking is getreden. Het Verdrag heeft tot doel om archeologie te laten fungeren als inspiratiebron en toevoeging van kwaliteit aan de ruimtelijke ontwikkeling van stad en land, ook wel culturele planologie genoemd. Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat het archeologisch onderzoek en de juridisch – planologische vertaling daarvan een volwaardige plaats heeft gekregen in het planologisch afwegingsproces. De WAMZ gaat uit van: het zoveel mogelijk bewaren van archeologische waarden in de bodem, het bevorderen van een in een zo vroeg mogelijk stadium van ruimtelijke ordening rekening houden met archeologische waarden en het principe “de verstoorder betaald” voor het archeologisch onderzoek en de eventuele opgraving.

De WAMZ kent drie verschillende regimes:

- 1 voor m.e.r. plichtige projecten;
- 2 voor het bouwen en uitvoering van werken in het kader van bestemmingsplannen en projectbesluiten;
- 3 voor ontgrondingen.

De regeling voor m.e.r. plichtige projecten is voor dit bestemmingsplan niet van toepassing.

Regime voor bouwen en ontgronden

Artikel 38a van de Monumentenwet verplicht de gemeenteraad om bij vaststelling van nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Dat betekent dat er een archeologisch onderzoek moet plaats vinden. De conclusie van het onderzoek kan zijn dat de bestemming zich verdraagt met de archeologische waarden, maar dat zal zelden het geval zijn. Gebieden met archeologische verwachtingswaarden zullen in veel gevallen dan ook de dubbelbestemming “Waarde –Archeologie” krijgen. In de voorschriften worden naast de categorie van het gebied, de relevante begrippen gedefinieerd en de archeologiegebieden als dubbelbestemming met voorrangsbepaling aangegeven. Voor gebieden met deze bestemming geldt met betrekking tot het bouwen, dat herbouw bij recht is toegestaan, mits de bestaande fundering niet wordt gewijzigd. Voor de overige bouwwerken die op grond van de andere bestemming in principe zijn toegestaan en waarvoor een reguliere bouwvergunning is vereist, geldt een bouwverbod waarvan ontheffing kan worden verleend. De ontheffing wordt verleend als:

- 1 er geen archeologische waarden in het geding zijn;
- 2 de archeologische waarden in voldoende mate worden veiliggesteld;
- 3 de archeologische waarden door de bouwactiviteiten niet worden geschaad of mogelijke schade voorkomen kan worden door het verbinden van regels aan de ontheffing;

Die regels zijn:

- 1 het treffen maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem behouden kunnen blijven;
- 2 het doen van opgravingen;
- 3 de begeleiding van de bouwwerkzaamheden door een archeologisch deskundige;

Deze ontheffing is niet nodig voor vergunningvrije- en lichtvergunningplichtige bouwwerken. Voor ontgrondingen wordt een aanlegvergunningstelsel opgenomen. De aanlegvergunning

wordt onder dezelfde voorwaarden verleend als beschreven bij de reguliere bouwvergunning. De aanvraag voor ontheffing of een aanlegvergunning gaat vergezeld van een rapport, waaruit blijkt dat de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag wordt verstoord in voldoende mate is vastgesteld.

Artikel 41a van de Monumentenwet bepaalt dat voornoemde regeling niet van toepassing is op projecten kleiner dan 100 m². De gemeenteraad kan hiervan afwijken en een andere oppervlakte vaststellen.

Archeologische waarden in het plangebied

Het gemeentebestuur heeft een globale inventarisatie van archeologische waarden voor de hele gemeente laten uitvoeren als bedoeld in artikel 38a van de Monumentenwet. De resultaten van het onderzoek zijn weergegeven op de “Beleidskaart Archeologie”, die als onderlegger dient voor bestemmingsplannen.

De archeologische verwachtingswaarde voor de Middenweg is op perceelsniveau beoordeeld, waardoor er voor een strook langs de Middenweg met een breedte van 150 meter, m.u.v. het perceel Middenweg 55 (restaurant 'd Olifant), nu een milder regime geldt (archeologiewaarde categorie 3). Alleen bij plannen groter dan 500 m² en een ontgraving dieper dan 40 cm is een archeologisch onderzoek vereist.

De archeologische verwachtingswaarde voor Middenweg 55 is categorie 2. Dat houdt in dat bij plannen groter dan 50 m² en dieper dan 40 cm een inventariserend veldonderzoek moet worden uitgevoerd, om inzicht te krijgen in de aanwezigheid van resten van oude bewoning.

Voor het overige plangebied geldt volgens de archeologienota een verwachtingswaarde categorie 5 (archeologisch onderzoek vereist bij plannen groter dan 10.000 m² en een diepte groter dan 0,40 meter) Het bestemmingsplan maakt zulke grote ontwikkelingen niet mogelijk. Gelet hierop is de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 5 niet opgenomen. Voor binnenstedelijke herontwikkelingen wordt een herziening van het bestemmingsplan opgesteld. Als deze binnenstedelijke herontwikkeling groter is dan 10.000 m² zal in het kader van de herziening van het bestemmingsplan, conform de archeologienota een archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.

4.10. Duurzaamheid en energie

Zie hoofdstuk 5.4 “Duurzaamheid”.

4.11. Veiligheid

Brandveiligheid

De gebouwen binnen dit plangebied zijn getoetst en voldoen aan de eisen van brandveiligheid.

Bereikbaarheid

Het toetsingskader voor de bereikbaarheid voor hulpdiensten en de beschikbaarheid van bluswatervoorzieningen is de NVBR-handleiding Bluswatervoorzieningen en bereikbaarheid van september 2003. Het plangebied is voor een groot deel conserverend van aard. Het merendeel van de herontwikkelingswerkzaamheden van het winkelcentrum en de omliggende bebouwing zijn in de afgelopen jaren al gerealiseerd en worden nu vastgelegd. De eisen ten aanzien van de bereikbaarheid van het plangebied door hulpdiensten en de beschikbaarheid van bluswatervoorzieningen wijzigen hierdoor niet. Een advies ten aanzien van dit conserverend deel van het bestemmingsplan is niet noodzakelijk.

Het bestemmingsplan biedt aan de noordzijde nog ruimte voor de nieuwe ontwikkeling van

woongebouwen (1 ontwikkelvlak met maatschappelijke functie en parkeergarage en 2 ontwikkelvlakken zonder maatschappelijke functie).
De ontwikkelvlakken voor woongebouwen zijn van twee zijden te benaderen. Er is in de bovenstaande situatie sprake van een voldoende bereikbaarheid.

Bluswatervoorzieningen

Het toetsingskader voor de beschikbaarheid van bluswater is de NVBR-Handleiding 'Bluswatervoorziening en bereikbaarheid' van september 2003. Met betrekking tot de bluswatervoorziening dient er binnen een afstand van 40 meter van de toegang van de woongebouwen een primaire bluswatervoorziening aanwezig te zijn met een capaciteit van tenminste 30 m³ / uur of tenminste 60 m³/uur (afhankelijk van de invulling van de functie van het woongebouw).

Indien door de toepassing van kleinere waterleidingdiameters de plaatsing van ondergrondse brandkranen niet mogelijk is, dient voorzien te worden in een gelijkwaardig alternatief.

Geadviseerd wordt hierover in een vroegtijdig stadium af te stemmen met de lokale brandweer en de drinkwaterleidingbeheerder (PWN).

De bluswatervoorziening is voldoende.

4.12. Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over de opslag, transport en/of bewerking van gevaarlijke stoffen. Het beleid van de externe veiligheid is gelegitimeerd door de doelstelling dat de risico's van bedrijfsmatige activiteiten met gevaarlijke stoffen beheerst worden en in wisselwerking hiermee andere ruimtelijke activiteiten in de nabijheid hiervan.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Met de inwerkingtreding van het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' is een aanzet gegeven tot het opstellen van normen voor externe veiligheid. Het besluit is gepubliceerd in het Staatsblad van 10 juni 2004 en in werking getreden op 27 oktober 2007.

Binnen het bestemmingsplan Stadshart bevinden zich geen EV risicobronnen. Ook vallen er geen invloedsgebieden van risicobronnen van buiten over het plangebied.

Transport van gevaarlijke stoffen

Door het plangebied lopen geen transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

4.13. Kabels, leidingen, straalpaden en andere belemmeringen

Planologische relevante buisleidingen dienen in het bestemmingsplan te worden bestemd.

Planologisch relevante leidingen zijn leidingenstroken, (buis)leidingen en hoogspanningsleidingen (of verbindingen) met bijbehorende veiligheidsgebieden en toetsingsafstanden, en overige leidingen met zones waarbinnen anderszins planologische beperkingen gelden.

De veiligheidsgebieden, toetsingsafstanden en planologische beperkingen dienen op basis van rijks- en provinciaal beleid in bestemmingsplannen te worden geregeld. Voorts moeten optisch vrije paden ten behoeve van telecommunicatieverbindingen (straalpaden) in het bestemmingsplan worden gewaarborgd. De dubbelbestemming 'Leiding' wordt in het bestemmingsplan gecombineerd met de bestemming van de gronden waarin de leiding is gelegen en beperkt de rechten en het gebruik van die gronden.

Niet-planologisch relevante leidingen behoeven geen bescherming/regeling in het bestemmingsplan. Deze leidingen (riool(pers)leidingen, leidingen nutsvoorzieningen, drainageleidingen) vervullen uitsluitend een functie voor de aanwezige functies in het gebied (kavelaansluitingen) en kunnen ook zonder planologische regeling worden aangelegd. Deze leidingen zijn veelal aangelegd langs en/of in combinatie met aanwezige infrastructuur. Bij de technische uitwerking van het plan wordt de veiligheid van deze kabels en leidingen gewaarborgd via het KLIC-systeem.

In het plangebied bevinden zich geen (buis)leidingen en hoogspanningsleidingen met bijbehorende veiligheidszones.

Hoofdstuk 5. Planbeschrijving

5.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aangegeven hoe het beleid en de planuitgangspunten zijn vertaald naar de inhoud van het plan. Er wordt aangegeven wat in het bestemmingsplan geregeld wordt en op welke wijze (beheersplan, ontwikkelingsplan). Zijn er specifieke ontwikkelingen in het plan dan zullen deze in het hoofdstuk beschreven worden.

5.2. Beheer

De nadruk van dit bestemmingsplan ligt op het beheer en dat komt tot uiting in een gedetailleerde bestemmingsregeling voor de private bestemmingen. Een gedetailleerd plan biedt directe rechtszekerheid aan de belanghebbenden en is een duidelijk toetsingskader voor het beoordelen van (bouw) aanvragen. De private bestemmingen zijn gedetailleerd in de regels en in de verbeelding opgenomen. Ook de aan te houden bouwhoogten zijn in de verbeelding van het bestemmingsplan vastgelegd.

Het winkelcentrum heeft een wat globalere centrumbestemming waarbinnen een aantal functies mogelijk is. Toch is het niet zo dat alle functies uitwisselbaar zijn. Daarom wordt met een aantal functieaanduidingen gewerkt om de locatie van deze functies vast te leggen. Zo is het niet gewenst om zware horeca (horeca 3) aan de noordoostkant van het winkelcentrum te hebben. Middels een functieaanduiding blijft dit beperkt tot horeca 1 en 2. Langs de zijde van het Stadsterras en het Coolplein/horecaplein is het juist wel de bedoeling om ook horeca 3 toe te laten.

De regels voor de openbare ruimte zijn daarentegen globaal. Ze staan binnen de bestemming een groot aantal functies toe. Zo is op het Stadsplein naast het houden van een markt ook het houden van evenementen toegestaan. Het kan hier gaan om eendaagse en meerdaagse evenementen zoals openlucht theatervoorstellingen en het plaatsen van een ijsbaan rond de kerst en de jaarwisseling.

Ook op het Stadsterras en het Coolplein zijn evenementen toegestaan.

In het Stadspark is het grote afgebakende terrein met de bestemming 'groenvoorziening' mede bestemd voor het gebruik ten behoeve van evenementen zoals het jaarlijkse circus.

5.3. Ontwikkeling

In verband met de invoering van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening dient er bij de opstelling van het bestemmingsplan meer aandacht besteed te worden aan de gewenste flexibiliteit voor het plangebied en de eventueel gewenste ruimtelijke ontwikkelingen binnen de planperiode.

Nog niet alle geplande ontwikkelingen in het plangebied Stadshart zijn gerealiseerd: zoals de woningbouw op de Tangent- en de Koraallocatie en de zogenaamde reservelocatie tussen Zuidtangent en Stadsplein. Voor de woningbouwlocaties is een wat globalere woonbestemming aangegeven. De reservelocatie heeft net als de rest van het winkelcentrum de centrumbestemming gekregen met een functieaanduiding wonen vanaf de eerste of tweede verdieping. In de plint van het gebouw aan de zijde van het Stadsplein is het mogelijk .

In de nabije toekomst zal het gebied in de zuidpunt van het plangebied (hoek Middenweg tegenover Basserhof) ook een herstructurering ondergaan. Op dit moment is nog niet duidelijk op welke wijze daar invulling aan gaat worden gegeven. De huidige functies van het gebied zijn 'maatschappelijk' en 'centrum 1' en zijn conform het huidige regime bestemd. Op het moment dat de ontwikkelingen duidelijk zijn, kan via een partiële herziening van het bestemmingsplan medewerking worden verleend. De partiële herziening doorloopt de bestemmingsplanprocedure ingevolge de Wet ruimtelijke ordening.

5.4. Duurzaamheid

Om ervoor te zorgen dat doelstellingen uit een duurzaamheidsprogramma realiteit worden, dienen deze niet alleen in het programma terug te komen, maar moeten ze door werken naar plannen en projecten binnen de gemeente. Met behulp van een duurzaamheidsparagraaf worden de doelstellingen uit het programma verankerd in de projecten en sectorale plannen. De duurzaamheidsparagraaf moet daarom per project inzicht geven in de ambities die gerealiseerd moeten worden; gedurende het project als opdracht functioneren richting projectleider en projectteam en bij afronding van het project laten zien welke ambities zijn gerealiseerd. Bij aanvang van het project dient de duurzaamheidsinzet bekend te zijn.

Met betrekking tot de bestaande bouw is in het klimaats- en milieuplan 2008 – 2011 de volgende duurzaamheidsinzet geformuleerd:

1. het maken van harde afspraken (met boeteclausules) tussen gemeente en woningcorporaties over ambitie, uitvoeringstempo en financiering van energiebesparing en lokale duurzame energietoepassingen (uitvoering 2008).
2. regels maken of bereidwillige medewerking van de netbeheerders (gas, elektriciteit) tot stand brengen, waardoor 'slimme' meters sneller en gemeentebreed beschikbaar komen. (uitvoering 2009)
3. cv-ketels die nu nog geen hoogrendement hebben ('CR' en 'VR') worden niet meer vervangen door HR-ketels maar –eventueel met investeringssteun – vervangen door warmtepompen (gasgestookt of elektrisch) Zo bouwen lokale installateurs steeds meer ervaring op met de toepassing van deze voor hen vaak nog nieuwe technieken. (uitvoering 2009) Andere duurzame alternatieven, zoals geothermie behoren ook tot de mogelijkheden.
4. alle corporaties gaan op eengezinswoningen met een geschikt zongeoriënteerd dak projectmatig zonneboilers plaatsen. Particulieren ontvangen, straatgewijs, een aanbod inclusief financiering dat men feitelijk niet kan weigeren. Bij de plaatsing wordt steeds voldoende rekening gehouden met de latere komst van een grote hoeveelheid zonnepanelen. Door de grote schaal is dit een lucratieve markt voor installatiebedrijven. Ook verpleeg- en verzorgingshuizen met geschikte daken krijgen een aantrekkelijk aanbod voor een collectief zonneboilersysteem. (uitvoering 2010)

Nieuw en bestaand

1. Vanaf 2010 wordt elk jaar telkens 5% van de bestaande woningen en 100% van de geschikte nieuwbouwwoningen voorzien van 3,5 m2 zonnecollectoren. (uitvoering 2010)
2. Tussen 2010 en 2020 krijgt 50% van alle bestaande woningen en 100% van alle geschikte nieuwbouwwoningen 30 m2 aan zonnepanelen. (uitvoering 2010-2011)

Dit bestemmingsplan is een overwegend conserverend plan en maakt ten opzichte van het voorgaande bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Voor nieuwe ontwikkelingen binnen het plangebied zal een herziening van het bestemmingsplan moeten worden gemaakt, bijvoorbeeld door middel van postzegelbestemmingsplannen. Het bestemmingsplan staat de duurzaamheidsinzet, zoals die is geformuleerd in het Klimaat- en Milieuplan 2008 – 2011 dan ook niet in de weg.

Hoofdstuk 6. Juridische aspecten

6.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aangegeven welke bestemmingen in het plan zijn opgenomen en hoe deze de inhoud van het plan regelen. Deze toelichting dient als uitleg over de wijze waarop de bestemmingsregels moeten worden uitgelegd en de reden waarom deze zijn opgenomen. In de paragraaf over het juridisch systeem wordt nader uitleg gegeven over de verhouding met wet- en regelgeving naast het bestemmingsplan. In de handhavingparagraaf is aangegeven hoe het bestemmingsplan wordt gehandhaafd.

6.2. Juridisch systeem

Ruimtelijke ordening is niet een eigen zelfstandig belang, maar de belangenafweging zelf. Het doel is te komen tot een afstemming van alle ruimtelijk relevante beslissingen. De Wet ruimtelijke ordening heeft geen primaat boven andere ruimtelijk relevante wetgeving. Het is van belang dat de facetlijnen tijdig worden uitgezet, zodat andere beleidsvelden daarop kunnen inspelen. Conflicterende ruimteclaims kunnen worden voorkomen als er duidelijke dwarsverbanden worden gelegd. Een probleem vormt de planningsstructuur in de diverse beleidsvelden, die vaak anders verloopt dan die in de ruimtelijke ordening. Een andere complicerende factor is dat de besluitvorming vaak dwars door de overheidsniveaus heen loopt.

Onderkend moet worden dat er naast de Wet ruimtelijke ordening ook behoefte is aan wetgeving die de bij een bepaalde ingreep in de bodem betrokken belangen afweegt (bijvoorbeeld de Ontgrondingenwet), of een bepaald gebruik in het bijzonder beschermt (bijvoorbeeld de Boswet). Niet ieder belang, waaraan een aspect van ruimtelijke ordening is verbonden, kan door de Wet ruimtelijke ordening worden beheerst. Het uitgangspunt is 'afstemming op maat', waarbij een creatief gebruik van het beschikbare instrumentarium wordt nagestreefd. Dit geldt in het bijzonder voor de milieuwetgeving die vele raakvlakken heeft met de ruimtelijke ordeningswetgeving. Het milieubelang klinkt steeds vaker door als randvoorwaarde bij het formuleren van het ruimtelijk beleid.

Een bestemmingsplan moet worden aangemerkt als recht in de zin van artikel 99 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Bij conflicterende regelgeving gelden de algemene voorrangsregels voor wetten; een hogere wet gaat voor lagere wet en een bijzondere wet gaat voor een algemene wet.

Dit bestemmingsplan is een conserverend plan. De nadruk ligt op de beheersfunctie van het plan. Daarvoor is een redelijk gedetailleerde bestemmingsregeling de aangewezen planvorm. Een gedetailleerd plan biedt directe rechtszekerheid aan de belanghebbenden en is een duidelijk toetsingskader voor het beoordelen van aanvragen om een omgevingsvergunning. De bestemmingen zijn zoveel mogelijk gedetailleerd in de regels en in de verbeelding van het bestemmingsplan opgenomen. Daarnaast zit er ook voldoende flexibiliteit in het plan om te kunnen inspelen op andere ontwikkelingen.

In dit bestemmingsplan wordt tevens gewerkt met functieaanduidingen.

Voor veel bestemmingen kan worden volstaan met de naam van een hoofdgroep van bestemming. Het kan echter gewenst zijn in het belang van een goede ruimtelijke ordening en van de leesbaarheid van het bestemmingsplan om specificaties aan te brengen.

Bij een bestemming die meerdere functies kent kan worden gespecificeerd door middel van een functieaanduiding. Op deze wijze kan tot uitdrukking worden gebracht dat ter plaatse alleen een bepaalde, met name genoemde functie is toegestaan. Functieaanduidingen lenen zich er ook

voor om op een bepaalde locatie een specifieke, niet bij de bestemming passende functie mogelijk te maken. Verder lenen functieaanduidingen zich ook goed voor het bestemmen in meerdere lagen (ondergronds, begane grond, verdieping enz.).

Ook het niet toestaan van een bepaalde functie kan via een functieaanduiding (met een -teken ervoor) worden aangegeven. Dit geldt in dit plan voor een deel van de bestemming Centrum - 1 ter plaatse van de bebouwing aan het Coolplein waar detailhandel op deze wijze is uitgesloten.

6.3. De Wabo en vergunningvrij bouwen

Sinds 1 oktober 2010 geldt de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) Artikel 2.1 is het kernartikel van de wet en noemt in de eerste plaats de activiteiten waarvoor op grond van de wet een omgevingsvergunning is vereist. Voor het bestemmingsplan zijn met name de in lid 1 onder a, (bouwen) b (aanleggen) en c (gebruik) genoemde activiteiten van belang. De vergunningsplicht vloeide, voor het grootste deel van de activiteiten, die in het eerste lid worden genoemd, voor de inwerkingtreding van de Wabo voort, uit afzonderlijke wetten, zoals de Woningwet (bouwvergunning), Wet milieubeheer (milieuvergunning) en het bestemmingsplan (vrijstelling). Deze vergunningstelsels zijn nu volledig geïntegreerd in de Wabo. Een bouwvergunning heet sinds het in werkingtreden van de Wabo een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen. Het artikel voorziet in lid 3 ook in de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur uitzonderingen te maken op de omgevingsvergunningplicht (vergunningvrije activiteiten)

Een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen wordt in het algemeen op twee punten aan het bestemmingsplan getoetst namelijk:

- 1 de omvang (lengte, breedte, hoogte, percentage enz.)
- 2 gebruik (wonen, detailhandel, horeca enz.)

Als aan de eisen van het bestemmingsplan wordt voldaan, is het bestemmingsplan geen grond om de vergunning te weigeren. Wordt niet aan de eisen van het bestemmingsplan voldaan dan kunnen Burgemeester en wethouders met een omgevingsvergunning afwijken van het bestemmingsplan. Afwijken van het bestemmingsplan kan zowel voor de omvang als voor het gebruik. Het is aan Burgemeester en wethouders om te beoordelen of zij van die bevoegdheid gebruik maken.

De uitzonderingen op de omgevingsvergunningplicht worden genoemd in artikel 2.3 van de Wabo, juncto bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Artikel 2.3 lid 1 van het Bor heeft alleen betrekking op het verbod dat wordt genoemd in artikel 2.1 onder a (bouwen) van de Wabo. Het tweede lid van het artikel heeft zowel betrekking op het verbod genoemd onder a als onder c (bouwen en gebruik). Dat betekent dat de onder lid 1 genoemde categorieën alleen vergunningvrij zijn als het gebruik conform het bestemmingsplan is of met een omgevingsvergunning wordt afgeweken van het gebruik van het bestemmingsplan. De in lid 2 genoemde categorieën zijn altijd, ongeacht het gebruik, vergunningvrij. In bijlage II artikel 3 worden de activiteiten genoemd die alleen vergunning vrij zijn als het gebruik conform het bestemmingsplan is. danwel met een omgevingsvergunning wordt afgeweken van het gebruik van het bestemmingsplan. In artikel 2 van bijlage worden de activiteiten genoemd die ongeacht het gebruik vergunningvrij zijn.

In artikel 5 van bijlage II wordt de reikwijdte van de uitzonderingen waarvoor geen vergunning is vereist weer beperkt. Deze beperkingen gelden o.a voor illegaal gebruik, voor monumenten als bedoeld artikel 1 onder d van de Monumentenwet, veiligheidszones rondom een munitieopslag of een inrichting voor activiteiten met ontplofbare stoffen en voor veiligheidszones vanwege het overschrijden van het plaatsgebonden risico van 10 tot de macht -6 als gevolg van de aanwezigheid van een transportroute, buisleiding of inrichting danwel vanwege de ligging in een belemmeringstrook ten behoeve van het onderhoud van een buisleiding.

Vergunningvrij betekent niet regelvrij. Ook bouwwerken die vergunningvrij zijn moeten voldoen aan het bouwbesluit, redelijke eisen van welstand, het Burgelijk Wetboek enz. De burger is zelf verantwoordelijk voor de toetsing van zijn bouwinitiatief aan de regelgeving. Handhaving door het bevoegd gezag gebeurt achteraf.

6.4. Inleidende regels

In het eerste hoofdstuk van de planregels worden begrippen verklaard die in de planregels voorkomen en wordt ook aangegeven op welke wijze gemeten moet worden om bijvoorbeeld een goot- of bouwhoogte te bepalen.

Begrippen

Begrippen zijn nodig om een planologisch - juridische precisering ten opzichte van het algemeen spraakgebruik te verkrijgen. Zij zijn alleen dan nodig indien het begrip gebruikt wordt in de planregels en dit begrip zonder nadere definitie tot verwarring zou kunnen leiden. Een aantal begrippen komt nagenoeg in elk bestemmingsplan voor. Deze zijn landelijk standaard voorgeschreven. Daarnaast zijn er ook enkele begrippen opgenomen die meer specifiek voor dit plangebied en de opgenomen planregels van belang zijn.

Wijze van meten

In het artikel 'Wijze van meten' is aangegeven hoe moet worden gemeten. Het betreft hier technische zaken die deels landelijk zijn voorgeschreven en deels aanvullend zijn opgenomen. Daar waar het in het algemeen spraakgebruik wel duidelijk is wat wordt bedoeld met bijvoorbeeld de hoogte van een gebouw, is het in juridische zin toch van belang om aan te geven dat daarbij gemeten moet worden vanaf het 'peil' tot het hoogste punt van het gebouw. Daarbij wordt het begrip 'peil' uitgelegd onder de begripsbepalingen. Over de wijze waarop in algemene zin 'gemeten' moet worden bestaat zo dus geen verschil van mening.

Voor het bepalen van de bouwhoogte worden onderschikte bouwdelen als schoorstenen en antennes niet meegerekend. Bij het bepalen van de goothoogte worden incidentele verhoogde goten, zoals bij dakkapellen, wolfseinden en dergelijke buiten beschouwing gelaten.

Voor de dakhelling is aangegeven dat deze alleen geldt voor het dakvlak. Incidentele doorbrekingen van het dakvlak zijn voor het bestemmingsplan van minder belang. De doorbreking van het dakvlak kan wel onderdeel uitmaken van een welstandstoetsing.

De oppervlakte moet buitenwerks worden gemeten en op het peil. Het vloeroppervlak in gebouwen is niet van belang. Voorts is aangegeven dat bovengrondse bouwonderdelen vanaf één meter boven peil moeten worden meegerekend. Hiermee wordt oneigenlijke uitbreiding van gebouwen boven de toegestane oppervlakte voorkomen. De inhoud moet boven peil worden gemeten. Ondergrondse ruimten tellen niet mee voor het bepalen van de inhoud.

6.5. Bestemmingsregels

Bedrijf (B - 4)

De op de verbeelding voor Bedrijf (B - 4) aangewezen gronden zijn bestemd voor het verkooppunt voor motorbrandstoffen dat is gelegen langs de Zuidtangent. De verkoop van LPG is hier niet toegestaan. Tevens is een standplaats toegestaan. Voor het verlenen van een vergunning voor een standplaats is het noodzakelijk dat de bestemming dit toelaat. Daarbij wordt ook getoetst aan het standplaatsenbeleid dat is vastgelegd in een verordening.

Centrum 1 (C-1)

De bestemming Centrum 1 (C-1) heeft betrekking op het winkelcentrum Middenwaard. Naast de hoofdfuncties detailhandel, dienstverlening, maatschappelijk en horecacategorie 1 en 2 is via een functieaanduiding ook een aantal specifieke functies aangegeven zoals wonen, bowling, en horecacategorie 3. Ook de diverse parkeermogelijkheden zowel ondergronds als bovengronds als binnen de bebouwing (langs het stadsterras) zijn met een functieaanduiding aangegeven. Ter plaatse van de bebouwing aan het Coolplein is middels een functieaanduiding (- dh) detailhandel uitgesloten.

Verder is via een functieaanduiding een specifieke vorm van 'Centrum C 1' aangegeven ten behoeve van de vestiging van een familie amusements centrum en een speelautomatenhal.

Beleid m.b.t. Amusementscentrum en speelautomatenhal

De gemeenteraad heeft bij het vaststellen van het bestemmingsplan Stadshart in 2001 besloten dat, indien een amusementscentrum en speelautomatenhal mogelijk wordt gemaakt, deze zich dient te vestigen in het Stadshart. De zone waarbinnen de gemeenteraad deze voorziening wil toestaan is in 2001 in het bestemmingsplan Stadshart opgenomen en omvat de zuidwestelijke strook van Middenwaard van het Coolplein tot het Stadsplein.(= zone Horeca III).

Ten behoeve van de voorbereiding voor de herziening van dit bestemmingsplan is de gemeenteraad in december 2011 gevraagd om aan te geven of de zone en de voorschriften die de toelating van een amusementscentrum en speelautomatenhal in het Stadshart mogelijk maken aanpassing behoeven, dan wel overgenomen kunnen worden in het te actualiseren bestemmingsplan.

De gemeenteraad heeft in zijn vergadering van 20 december 2011 ondubbelzinning bevestigd dat deze zone en mogelijkheden ongewijzigd in het nieuwe bestemmingsplan kunnen worden overgenomen, zonder uitbreiding of beperking daarvan.

De gemeenteraad overweegt daarbij het volgende:

Uitbreiding van de mogelijkheden voor vestiging van deze voorzieningen naar bijvoorbeeld het pand van de bioscoop of het theater doet grote afbreuk aan de taak die het gebied heeft gekregen. Deze voorzieningen hebben een niet te onderschatten en versterkende functie voor het Coolplein en zijn dan ook specifiek bestemd. Het theater- en bioscoopbezoek en de café 's en restaurants zorgen samen voor een avondje uit.

De ontwikkeling van het Stadshart is tot nu toe steeds volgens de oorspronkelijke visie uitgevoerd. Dit is van groot belang geweest om tot de gewenste ontwikkeling te komen en om de diverse betrokken partijen te kunnen houden aan afspraken. Het volgen van de visie, en daarmee het voeren van consistent beleid, heeft geleid tot het gewenste resultaat, maar is daarnaast ook van groot belang voor het geven van zekerheid aan de huidige bewoners en omwonenden en aan de eventueel geïnteresseerden voor toekomstige ontwikkelingen. Door in het verleden bij initiatieven of voorstellen ook steeds de visie als toetsingskader te gebruiken, is tot op heden vanuit het gelijkheidsbeginsel vastgehouden aan de visie en wordt precedentwerking voorkomen.

In de zelfde vergadering heeft de raad besloten het college opdracht te geven tot het opstellen van een daarop afgestemde beleidsnota amusementscentrum en een speelautomatenverordening.

Ten behoeve van de ter visie legging van het ontwerpbestemmingsplan heeft uw college in de vergadering van 17 juli 2012 nogmaals bevestigd dat er geen aanleiding bestaat om af te wijken van het eerder geformuleerde beleid en visie.

Cultuur en ontspanning

De op de verbeelding voor Cultuur en Ontspanning aangewezen gronden zijn bestemd voor het theater, de muziekschool en de bioscoop. Waarbij de bioscoop een functieaanduiding heeft gekregen om aan te geven dat deze functie in principe alleen op die plek kan plaatsvinden. De bioscoop heeft een niet te onderschatten en versterkende functie voor het Coolplein.

Groen (G)

De op de verbeelding voor 'Groen (G)' aangewezen gronden hebben een openbare gebruiksfunctie en hebben betrekking op het Stadspark, de gronden rondom de stadsappartementen en langs de waterpartij aan de zuidkant langs de Robijn. Groen heeft niet alleen een kijkfunctie maar ook een gebruiksfunctie. Om het groen geschikt te maken voor die openbare gebruiksfunctie is het toegestaan om 3 % van de gronden te bebouwen en 15 % te verharden. De gronden mogen alleen worden bebouwd voor nutsvoorzieningen en ontmoetingsplaatsen. Verhardingen mogen worden aangelegd voor onder andere voet- en fietspaden, sport- en speelvoorzieningen, parkeerplaatsen en ontmoetingsplekken.

De speelplaatsen mogen worden ingericht met speeltoestellen met een hoogte tot maximaal 5,00 meter. Bij sportvoorzieningen moet worden gedacht aan bijvoorbeeld basketbalveldjes en voetbalveldjes. Bij deze sportveldjes kunnen ook ontmoetingsplaatsen worden ingericht met een overkapte ruimte.

In het Stadspark is het evenemententerrein met een functieaanduiding 'ev' aangegeven. Het is toegestaan hier drie meerdaagse evenementen en drie eendaagse evenementen te houden. In ieder geval staat er tot nu toe twee keer per jaar een circus.

De omvang van een evenement wordt bepaald door de toeloop en het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein aanwezig mag zijn. De in de regels genoemde aantallen zijn ontleend aan de tot nu toe afgegeven vergunningen, waarvan het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein tegelijkertijd aanwezig mag zijn, redelijk handhaafbaar is. De toeloop is een inschatting die wordt genoemd om omwonenden inzicht te geven in de omvang en de te verwachten overlast van het evenement.

Op grond van de Wabo kunnen jaarlijks met een omgevingsvergunning nog drie extra evenementen worden toegestaan.

In het groen mogen kunstobjecten tot een hoogte van 12,00 meter worden opgericht.

Parkeerplaatsen, opstelplaatsen voor de Brandweer en weg- en waterbouwkundige kunstwerken zijn toegestaan om incidentele problemen op te kunnen lossen. Langs de waterpartijen kunnen in deze bestemming plas-/drasoevers worden aangelegd.

Horeca (H-2)

De drie aanwezige restaurants die los van het winkelcentrum aan de waterpartij staan, en het restaurant aan de Middenweg hebben de bestemming Horeca 2 gekregen. Dat houdt in dat horeca 1 en 2 zijn toegestaan.

Maatschappelijk (M)

De op de verbeelding met Maatschappelijk aangegeven gronden hebben betrekking op het woonzorgcentrum De Raatstede, het gemeentehuis en bibliotheek alsmede het deel dat is gelegen aan de Middenweg aan de zuidkant van het winkelcentrum

Binnen deze bestemming zijn functies toegestaan zoals: gezondheidszorg, zorginstellingen, openbare dienstverlening en bibliotheek.

Tuin (T en T-1)

De bestemmingen 'Tuin (T)' en 'Tuin - 1 (T-1)' kennen een zeer beperkte bouwmogelijkheid om het karakter van de hoofdbebouwing in relatie tot het straatbeeld te behouden. Het bouwen in deze tuinbestemmingen is slechts toegestaan voor het aan de voor- en zijgevel aanbouwen van een uitbouw/erker of een entreepartij. De lengte van de uitbouw/erker of een entreepartij is afhankelijk van gevellengte van de woning. Op de bestemming 'Tuin (T)' mag niet worden geparkeerd. Daarentegen, op de bestemmingen 'Tuin - 1 (T-1)' mag één personenauto worden geparkeerd. Of van het recht om in de voortuin te parkeren gebruik gemaakt kan worden, is afhankelijk van de inrichting van de openbare buitenruimte. Als vanwege de aanwezigheid van

openbare parkeerplaatsen, onaanvaardbare doorsnijding van groenstroken of uit oogpunt van verkeersveiligheid geen inritvergunning kan worden afgegeven, kan er niet in de voortuin worden geparkeerd. Het is niet de bedoeling dat er vrachtauto's, bestelbussen, caravans en dergelijke in de voortuin worden geparkeerd.

Verkeer (V)

De op de verbeelding voor 'Verkeer' (V) aangewezen gebieden hebben betrekking op de hoofdinfrastructuur in het bestemmingsplan. Ze zijn bestemd voor de aanleg van rijwegen waaronder fiets- en voetpaden, parkeerstroken of vakken, infohavens en bushalteplaatsen. Op de gronden zijn verhardingen, bouwwerken geen gebouw zijnde (met uitzondering van verkooppunten voor motorbrandstoffen) groenvoorzieningen, weg- en waterbouwkundige werken en bouwwerken ten behoeve van nutsvoorzieningen toegestaan.

Verkeer - 1 (V-1)

Deze bestemming heeft betrekking op de overige openbare wegen, parkeervoorzieningen, speelvoorzieningen, achterpaden en groenvoorzieningen en geeft een grote mate van vrijheid bij het inrichten van het gebied. Van de gronden mag 3 % worden bebouwd ten behoeve van nutsvoorzieningen en ontmoetingsplaatsen (een overkapte ruimte). Er is een overdekte fietsenstalling van 140 m² toegestaan. Ook standplaatsen voor mobiele verkooppunten (met inachtnaam van het beleid dat daarvoor geldt) zijn toegestaan.

Het houden van een markt, de mogelijkheid voor het inrichten van terrassen bij de horecainrichtingen en het houden van evenementen, zijn middels de functieaanduidingen 'mrk', 'tr' en 'év' op de verbeelding aangegeven.

Op het Stadsplein, Stadsterras en Coolplein zijn naast eendaagse ook meerdaagse evenementen mogelijk. De aard van de evenementen ligt op de terreinen sport, muziek en cultuur. De omvang van een evenement wordt bepaald door de toeloop en het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein aanwezig mag zijn. De in de regels genoemde aantallen zijn ontleend aan de tot nu toe afgegeven vergunningen, waarvan het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein tegelijkertijd aanwezig mag zijn, handhaafbaar is. De toeloop is een inschatting die wordt genoemd om omwonenden inzicht te geven in de omvang en de te verwachten overlast van het evenement.

Op grond van de Wabo kunnen jaarlijks met een omgevingsvergunning nog drie extra evenementen worden toegestaan.

Kunstobjecten tot een hoogte van maximaal 12,00 meter zijn toegestaan.

De wegen binnen deze bestemming zijn ingericht als 30 km/uur weg.

Water (WA)

De waterpartijen in het plangebied hebben de bestemming 'Water' (WA). Deze gebieden zijn bestemd voor water en oevervoorzieningen, maar ook steigers, dammen of duikers (ondergrondse waterverbindingen). In de regels staat dat het gebruik van de gebieden en de bouwwerken in het plangebied niet in strijd mag zijn met het bestemmingsplan. Met betrekking tot het water betekent dat in ieder geval dat het water en de oevers niet mogen worden ingericht en gebruikt als ligplaats voor woonboten, passagiersvaartuigen en beroepsvaart.

Wonen (W, W-1, W-2)

Onder deze categorie zijn de woonfuncties ondergebracht, onderverdeeld in soort bebouwing.

De bestemming 'Wonen (W)' is als aanduiding gekozen voor de aaneengesloten eengezinshuizen en twee-onder-één-kap woningen. De bestemming 'Wonen -1 (W-1)' is de aanduiding voor de in het plan voorkomende vrijstaande woningen en 'Wonen - 2 (W-2)' wordt gebruikt voor woongebouwen. Een onderscheid tussen aaneengesloten woningen, vrijstaande woningen en woongebouwen is noodzakelijk, vanwege een verschillende bijgebouwen- en gebruiksregeling.

Bouwen

De woning met de daarbij behorende bijgebouwen dient binnen het op de verbeelding van het bestemmingsplan aangegeven bouwvlak of op het daartoe bestemde erf te worden gerealiseerd. Erven komen voor bij alle woningtypes. Het erf mag voor éénderde worden bebouwd tot een maximum van 40 m². Voor grote tuinen geldt een bonusregeling; 10% van het oppervlak meer dan 120 m² mag worden bebouwd tot een maximum van 60 m². Aangebouwde of als uitbreiding van het hoofdgebouw gebouwde bouwwerken mogen bij vrijstaande en twee-onder-één-kap woningen hoger zijn dan bij aaneengebouwde woningen.

De gemeente heeft als uitgangspunt dat woningen moeten kunnen mee groeien met de woonwensen van bewoners. Dit heeft inmiddels geleid tot afwijkingsmogelijkheden voor dakkapellen, erkers en serres. Recent is daar de mogelijkheid voor het afwijken van de bouwregels middels een omgevingsvergunning voor het maken van een dakopbouw bijgekomen. Een dakopbouw is een constructie waarbij door middel van een verhoging van het dak een bruikbare ruimte op de bovenverdieping wordt verkregen. Dit kan in allerlei vormen. Verhoging van de goot vanuit één zijde van het dakvlak, de zogenaamde 'kattenrug', of vanuit beide dakvlakken. In beide gevallen zal sprake zijn van een verhoging van de bouw- en goothoogte over de gehele breedte van de woning. Dakopbouwen zijn alleen toegestaan aan de achterzijde van de woningen wanneer wegens strijd met het bouwbesluit en/of de welstandsnota een dakkapel niet kan worden gerealiseerd. Dakopbouwen aan de voor- en achterzijde van de woning zijn alleen toegestaan bij tot één blok behorende rijwoningen waar deze dakopbouwen al aanwezig waren ten tijde van de terinzagelegging van dit bestemmingsplan.

Gebruik

De hoofdfunctie van woningen en woongebouwen is de bewoning door één huishouden per woning. In artikel 1 Begrippen is aangegeven wat onder een woning en een huishouden wordt verstaan. Op grond van deze definities kan, in samenhang met het in de regels aanmerken van bewoning van één woning door meer huishoudens als een met het bestemmingsplan strijdig gebruik, tegen het huisvesten van meer huishoudens in één woning worden opgetreden.

Door maatschappelijke instellingen worden woningen voor vormen van sociale opvang gebruikt die niet vallen onder het begrip huishouden, zoals gedefinieerd in het bestemmingsplan. Op grond van het bestemmingsplan is het niet meer mogelijk om deze vormen van sociale opvang te faciliteren, omdat het om meer huishoudens per woning of onzelfstandige bewoning gaat. In dit plan komen deze situaties niet voor. Om in de toekomst toch medewerking te kunnen verlenen aan mogelijke verzoeken, kan met een omgevingsvergunning afgeweken worden van het bestemmingsplan. Er moet dan wel sprake zijn van wonen, maar niet van een duurzaam gemeenschappelijk huishouden en zelfstandige bewoning. De verleende omgevingsvergunning kan van de ene instelling overgedragen worden aan een andere instelling, mits het gebruik waarvoor omgevingsvergunning is verleend opvolgend is. Instelling die een beroep doet op deze regeling moet voldoen aan de Kwaliteitswet zorginstellingen.

De Kwaliteitswet zorginstellingen geldt voor alle instellingen in de zorgsector. Ook de commerciële zorginstellingen moeten aan deze wet voldoen. De wetgever stelt eisen waaraan de zorginstelling moet voldoen. De wijze waarop de zorginstelling hieraan voldoet is vrij ter invulling. De wetgever richt zich hierbij tot de zorgaanbieder en stelt dat de zorg transparant moet zijn voor alle betrokkenen.

De Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) houdt toezicht op de naleving van de Kwaliteitswet.

Daarnaast worden woningen in toenemende mate gebruikt als bakermat voor de vestiging en/of de uitoefening van een beroep of bedrijf. Traditioneel zijn het de zogenaamde vrije beroepen waarbij een aangepast gedeelte van de woning voor de uitoefening van dat beroep wordt gebruikt. De praktijk leert evenwel dat woningen ook worden gebruikt voor een bonte

verzameling van andere beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten zoals opticiëns, verzekeringsagentschappen, kap- en schoonheidssalons, hondentrimsalons en dergelijke. Uit de jurisprudentie blijkt dat de Raad van State een strikte scheiding aanbrengt tussen vrije beroepen en andere beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten. Vrije beroepen worden, omdat ze van oudsher vanuit de woning worden beoefend, geacht onder de bestemming Wonen te vallen. De overige beroepen worden doorgaans uitgeoefend op specifiek daarvoor aangewezen locaties. Deze specifieke vestigingsomstandigheden maken dat de vestiging van overige beroepen en bedrijven in woningen in strijd is met de bestemming Wonen. Om startende ondernemers te stimuleren, telewerk en andere arbeidsvormen te bevorderen en handhavingsproblemen te voorkomen wil de gemeente de vrije beroepen en de overige beroepen en bedrijven, die zich lenen voor een uitoefening vanuit de woning, gelijkschakelen. De vestiging van overige beroepen en bedrijven in woningen is toegestaan, zolang er geen sprake van overlast is en de woning in overwegende mate als woning wordt gebruikt. In de planregels zijn in de 'specifieke gebruiksregels' van deze bestemming de voorwaarden waaronder vestiging van een beroep en/of bedrijf in een woning is toegestaan opgenomen. Detailhandel is van deze regeling in principe uitgesloten. Detailhandel vanuit woningen kan bij een bepaalde omvang niet alleen het voorzieningenniveau van de gemeente in gevaar brengen, maar ook een uitstraling naar de openbare ruimte hebben door de openingstijden, het af en aan rijden en parkeren van bezoekers. Het is wel toegestaan om producten te verkopen die op het betreffende perceel vervaardigd zijn.

Inmiddels heeft de webwinkel zijn intrede gedaan en is er ook al jurisprudentie over. Zo mag een webwinkel volgens de uitspraak van de Raad van State d.d. 13 april 2011 zich niet vestigen in een woonwijk, als men een uitstraling heeft van een winkel en de klanten de goederen aldaar komen ophalen (met verkeersaantrekkende werking als gevolg).

Ook het hebben van alleen opslag van goederen bij een webwinkel wordt aangemerkt als detailhandel.

Een werkgroep heeft de situatie in Heerhugowaard onderzocht. Raadpleging van het handelsregister en internet toont aan dat in Heerhugowaard momenteel tenminste 70 webwinkels actief zijn. Van deze 70 webwinkels zijn 11 webwinkels gericht op zelfvervaardigde producten. Zoals zelfgemaakte sieraden, babyartikelen, tassen etc. Deze vallen onder de bedrijf-aan-huis-regeling binnen de gestelde voorwaarden. De overige 59 internetwinkels zijn puur gericht op inkoop en verkoop.

Daarnaast is onderzocht of in onze gemeentelijke systemen klachten geregistreerd zijn die betrekking hebben op internetwinkels. Er bleken slecht twee klachten bekend te zijn...

De conclusie van de werkgroep is dat het aantal klachten niet in verhouding staat tot het aantal webwinkels. Dit geeft eigenlijk aan dat webwinkels niet de overlast opleveren waar eerst voor werd gevreesd.

De webwinkel is daarom in de bedrijf-aan-huis-regeling is opgenomen onder de volgende voorwaarden; opslag van goederen moet plaatsvinden binnen het maximaal toegestane oppervlak voor de bedrijfsuitoefening, er mag geen afhaaladres en geen uitstalling ten verkoop aanwezig zijn.

Verder vindt er wel eens gastouderopvang plaats in de woning. Ook dit is in de bedrijf-aan-huis-regeling opgenomen onder de voorwaarde dat het aantal kinderen beperkt blijft tot maximaal 6.

Langs de kenmerkende lintwegen van de gemeente kunnen burgemeester en wethouders ontheffing verlenen voor het gebruik van een groter deel van de woning voor beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten. Deze wegen behoren tot de oorspronkelijke structuur van de gemeente. De woningen langs deze wegen zijn over het algemeen wat groter dan in de nieuwbouw van Heerhugowaard en van oudsher zijn er bedrijven langs deze wegen gevestigd. Bij het afwijken van de regels voor een gebruik van een groter deel van de woning voor de beroeps- of bedrijfsmatige activiteit moet het wel gaan om een woning die beduidend groter is dan de gemiddelde eengezinswoning.

Van de voorwaarde dat de uitoefening van een beroep of bedrijf niet meldingsplichtig mag zijn in het kader van de Wet milieubeheer of andere milieuwetgeving kan worden afgeweken (via een

omgevingsvergunning) voor die activiteiten die al jaren zonder problemen in woonwijken plaatsvinden, maar op grond van deze regeling niet zijn toegestaan. Te denken valt aan een tandarts of een dierenarts die over een röntgenapparaat beschikt en daardoor meldingsplichtig is op grond van de Kernenergiewet. Bij het afwijken van de gebruiksregels zal het belang van het woonmilieu voorop staan.

Strijdig gebruik

Per bestemming is het strijdig gebruik geregeld.

[Archeologiewaarde 2 en 3](#)

De op de verbeelding voor de Waarde - Archeologie 2 en - Archeologie 3 aangewezen gronden zijn, naast de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor archeologische waarden. Waarde - Archeologie 2 en Waarde - Archeologie 3 zijn dubbelbestemmingen. Deze bestemmingen gaan voor de andere bestemmingen op deze gronden. Alleen wanneer duidelijk is dat de waarde archeologie niet wordt geschonden of als de waarde archeologie wel wordt geschonden, daarvoor een omgevingsvergunning kan worden verleend, kunnen de andere bestemmingen worden verwezenlijkt. Aan de toekenning van de bestemmingen Waarde - Archeologie 2 en Waarde - Archeologie 3 ligt de "Archeologienota ERF GOED" van de gemeente Heerhugowaard ten grondslag. Deze nota onderscheidt 5 categorieën van bodemroeringen, waarbij archeologisch onderzoek noodzakelijk is. Categorie 6 betreft gebieden die archeologisch onderzocht en vrijgegeven zijn. Het regime categorie 5 dat onder meer de bebouwde kom beslaat, is niet als een dubbelbestemming in het bestemmingsplan opgenomen. De verwachting dat er archeologische resten worden aangetroffen is zeer klein, omdat door grondwerkzaamheden in het verleden veel is verstoord. Alleen bij bouwplannen groter dan 10.000 m² is een archeologisch onderzoek nodig. In het plangebied komen zulke grote bouwplannen niet voor. Wanneer delen van het gebied (her)ontwikkeld worden, wordt hiervoor een apart bestemmingsplan gemaakt. Bij een bestemmingsplangebied groter dan 10.000 m² zal dan een archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.

6.6. Algemene regels

De formulering van deze planregels is wettelijk vastgelegd en heeft betrekking op de algemene regels die voor het hele plangebied gelden ongeacht de specifieke bestemming.

[Anti-dubbeltelregel](#)

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing. Hierdoor wordt voorkomen dat met gebruikmaking van privaatrechtelijke overeenkomsten, de publiekrechtelijke regels worden ondergraven.

[Algemene afwijkmogelijkheid](#)

Het bestemmingsplan als bindende verordening is opgebouwd uit objectief vastgelegde ruimtelijke begrenzingen. Die ruimtelijke begrenzing is een afgeleide van kadastrale gegevens en de lijnen van de grootschalige basiskaart. Die gegevens in combinatie met planontwikkelingen, kunnen in de praktijk maatafwijkingen opleveren. Ook kan, gelet op voortschrijdende ontwikkelingen toch behoefte zijn een aan grotere hoogte van bouwwerken ten behoeve van algemeen nut.

Starheid van bestemmingsregels mag niet de oorzaak zijn van gekunstelde oplossingen, waarmee de kwalitatieve doelstelling van het bestemmingsplan niet gediend is. Binnen een

kader van bescherming van belangen, is door middel van dit artikel enigermate van flexibiliteit mogelijk.

Overgangs- en slotregels

Overgangsregels zijn van toepassing op situaties (gebruik) die op het moment van het van kracht worden van dit bestemmingsplan van het nieuwe plan afwijken, dan wel op basis van een geldige bouwvergunning nog gebouwd mogen worden (bouwwerken). Met deze overgangsregels wordt duidelijk dat die afwijking toegestaan is, maar wel begrensd is tot de bestaande afwijking.

Tenslotte wordt in de regels vastgelegd op welk moment het bestemmingsplan is vastgesteld en onder welke titel het plan heeft.

6.7. Uitvoerbaarheid en handhaving

Uitvoerbaarheid

Ingevolge artikel 3.1.6. onder f van het Besluit ruimtelijke ordening, dienen in de toelichting bij een bestemmingsplan de uitkomsten van het onderzoek naar de uitvoerbaarheid van het plan weergegeven te worden. Die uitvoerbaarheid kan onderscheiden worden in maatschappelijke en financiële uitvoerbaarheid.

Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Ten aanzien van de maatschappelijke uitvoerbaarheid is in de eerste plaats een breed draagvlak nodig voor de regels die in het bestemmingsplan zijn opgenomen. Deze regels komen gedeeltelijk voort uit wettelijke verplichtingen. Daarnaast is bestuurlijk draagvlak van belang. Dit wordt bevorderd door het bestemmingsplan goed af te stemmen op het gewenste ruimtelijk beleid van het rijk en de provincie, als ook op de wensen en ambities van het lokale bestuur. Zij zijn het immers die na vaststelling ook de handhaving van het plan ter hand moeten nemen. Behalve door de wet gestelde eisen en bestuurlijke overeenstemming over het plan, is het maatschappelijk draagvlak onder de bevolking en met name onder de bewoners en gebruikers van de wijken van groot belang.

Dit bestemmingsplan is een conserverend plan, waarin de bestaande situatie is vastgelegd en de bestaande rechten zijn gecontinueerd of uitgebreid.

In het hoofdstuk 'Overleg en inspraak' wordt gerapporteerd over de verplichte overleggen met instanties en de gehouden inspraakprocedure.

Financiële uitvoerbaarheid

Op grond van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt de gemeenteraad een exploitatieplan vast voor de gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening worden de bouwwerken genoemd waarvoor een exploitatieplan moet worden opgesteld. De raad kan besluiten geen exploitatieplan vast te stellen als de financiële uitvoerbaarheid via exploitatieovereenkomsten is vastgelegd.

In het hoofdstuk 'financieel - economische uitvoerbaarheid' wordt nader ingegaan op de financiële onderbouwing van dit bestemmingsplan.

Handhaving

Handhaving en toezicht op de uitvoering zijn geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet ruimtelijke ordening. Burgemeester en wethouders zijn primair verantwoordelijk voor de bestuursrechtelijke handhaving. Aan de aan burgemeester en wethouders opgedragen zorgplicht tot handhaving ligt de in de rechtspraak ontwikkelde 'beginselplicht tot handhaving' ten grondslag. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal ingeval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen.

Onder de oude Wet op de Ruimtelijke Ordening is evenwel gebleken dat er onvoldoende garanties zijn voor het op adequaat niveau uitvoeren van het handhavingsbeleid van gemeenten. Er wordt vooral gecontroleerd en opgetreden op verzoek van derden. De Wro is er op gericht om deze geconstateerde tekortkomingen bij toezicht en handhaving weg te nemen. Om inzicht te bieden in het (gemeentelijk) handhavingsbeleid is in de Wro voorzien in verplichte rapportages, zoals een jaarlijks handhavingsplan en een handhavingsverslag.

Gemeentelijk handhavingsbeleid

Voor de sectoren Stadsbeheer en Stadsontwikkeling (waar ruimtelijke ordening onder valt) is daarom de kadernota 'Handhaving' opgesteld. Deze kadernota is de eerste aanzet tot een verdere, integrale professionalisering van de handhaving en vormt de basis voor de uitvoeringsnota's Milieu, Bouwen, Brandveiligheid en Overige vergunningen.

In deze uitvoeringsnota's is voor de desbetreffende werkvelden concreet aangegeven hoe tot een goede en adequate uitvoering van de handhavingstaken gekomen wordt, met als voornaamste doel het verbeteren van de naleving van regelgeving door burgers en bedrijven. Per taakveld zal jaarlijks een (onderling afgestemd) handhavingprogramma worden vastgesteld, waarin staat aangegeven welke doelen zijn gesteld. De handhavingprogramma's vinden op hun beurt weer een vertaling in werkplannen.

Per 1 februari 2008 is de handhaving van de vergunningverlening gescheiden en als zelfstandig taakveld ondergebracht in de afdeling Handhaving.

De burgers moeten er in beginsel aanspraak op kunnen maken dat met het bestemmingsplan strijdige situaties worden aangepakt. Een recht op handhaving bestaat niet, maar de gemeente moet deugdelijke en zwaarwegende argumenten hebben om niet tot handhaving over te gaan. Handhaving is dus niet alleen maar een zaak die uitsluitend aan het beleid van de gemeente is overgelaten. Als legalisatie niet mogelijk is, moet in beginsel worden opgetreden. Wil er zicht op legalisatie zijn, dan moeten er concrete en realistische stappen zijn gezet. Een derde die om handhaving verzoekt, heeft een sterke positie.

Wet op de economische delicten

Bij wet van 30 juni 2004 zijn de strafbepalingen van de Wet ruimtelijke ordening overgeheveld naar de Wet op de economische delicten. Onder deze wet zijn de volgende delicten gebracht:

- handelingen in strijd met gebruiksvoorschriften en aanlegvergunningenstelsel;
- na afloop van een tijdelijke ontheffing het niet herstellen van de situatie in de vorige toestand of het in overeenstemming brengen van de situatie met het bestemmingsplan;
- handelingen in strijd de aanlegvoorschriften in een voorbereidingsbesluit, een besluit van Gedeputeerde Staten of een vervangingsbesluit;
- het niet in overeenstemming met de bestemming brengen van werken en werkzaamheden na aanzegging daartoe door burgemeester en wethouders, die zijn uitgevoerd na afloop van de termijn die in de aanlegvergunning is genoemd.

Deze normoverschrijdingen zullen worden aangemerkt als overtreding en als een economisch delict. Strafrechtelijk optreden is ook mogelijk bij overtredingen waarvan de gevolgen niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt, overtredingen die zich telkens weer herhalen en kortdurende overtredingen.

Er kan maximaal een geldboete worden opgelegd van € 45.000,-. Tevens biedt de wet de mogelijkheid de overtreder de verplichting op te leggen om op eigen kosten de gevolgen van het delict goed te maken. Het openbaar ministerie is belast met de uitvoering van de Wet op de economische delicten en voert daarin een geheel eigen beleid. Een combinatie van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving behoort ook tot de mogelijkheden.

Hoofdstuk 7. Financieel-economische uitvoerbaarheid

7.1. Financieel-economische uitvoerbaarheid

Voor het gebied van het Stadshart zijn exploitatie-afspraken gemaakt over de inrichting en bekostiging van de openbare voorzieningen. In het plan worden ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Voor de nog te ontwikkelen delen zijn met de ontwikkelaar financiële afspraken gemaakt. Een exploitatieplan vaststellen is derhalve niet nodig.

Hoofdstuk 8. Overleg en inspraak

8.1. Uitkomsten overleg ex artikel 1.3.1 Bro

Overeenkomstig artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening is het voorontwerpbestemmingsplan toegezonden aan:

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu;

Het Ministerie van Defensie;

Provincie Noord - Holland;

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;

Veiligheidsregio;

Politie Noord - Holland;

Gemeente Alkmaar

Liander;

PWN;

KPN;

Gasunie;

Ziggo;

Connexxion

Kamer van Koophandel Alkmaar

Cultureel Erfgoed;

SWH Heerhugowaard

Milieufederatie Noord - Holland;

Woonadvies Commissie;

Adviesgroep Ouderen Huisvesting;

Samenwerkende Ouderenbonden

De volgende instanties hebben schriftelijk aangegeven geen opmerkingen op het voorontwerp-bestemmingsplan te hebben:

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;

Veiligheidsregio;

Kamer van Koophandel Alkmaar;

Gasunie

De volgende instanties hebben schriftelijk hun opmerkingen kenbaar gemaakt:

Gemeente Alkmaar;

Hieronder volgt een reactie daarop van het gemeentebestuur. De ingezonden reacties zijn samengevat.

opm. Gemeente Alkmaar

1. In de toelichtingen bij beide bestemmingsplannen wordt verwezen naar de Regionale Woonvisie 2005-2015. Zie bijv. toelichting Stadshart, pagina 12. Die Regionale Woonvisie 2005-2015 bestaat nog wel, maar het aantal verwachte nieuwbouwwoningen dat in de visie staat (6.000) is niet meer actueel, dit aantal is te hoog. De regiogemeenten hebben afgesproken dat dit jaar een actualisatie wordt gemaakt van de Regionale Woonvisie.

2. Ten aanzien van de Regionale detailhandelsvisie staat er in de tekst van de toelichtingen vermeld, dat de besturen in onze regio hierover nog moeten besluiten (september/ oktober 2010). Deze is inmiddels vastgesteld. De regionale visie is ter informatie aan het RAC gestuurd.

Antw. In beide gevallen was een oude tekst gebruikt. Beide teksten zijn aangepast.

8.2. Rapportering inspraak (cf. inspraakverordening)

Het ontwerpplan heeft vanaf 23 februari 2012 gedurende zes weken voor de inspraak ter inzage gelegen. Gedurende de termijn van terinzagelegging kon iedereen schriftelijk of mondeling zienswijzen bij het college van burgemeester en wethouders indienen. De schriftelijk, mondeling, via e-mail en via de website ingekomen inspraakreacties zijn hieronder samen met de reactie van het gemeentebestuur samengevat.

Opm. Segesta

Op de bestemmingskaart wordt bij ons pand gesproken over “Centrum -1”. In de tekst van het bestemmingsplan staat vermeld onder 4.1 sub a punt 9 functieaanduiding “sc-1”. Deze aanduiding kom ik op de kaart niet tegen. Moet dit niet worden toegevoegd? Bij de toelichting op het bestemmingsplan wordt gesproken van “Centrum C 1”. Moet de symboliek niet overal het zelfde zijn?

Antw. De functieaanduiding “sc-1” (specifieke vorm van C-1) staat wel degelijk op de kaart aangegeven. Als het plan wordt bekeken op ruimtelijkeplannen.nl dan wordt d.m.v. het aanklikken van het verrekijktje, aan de rechterkant bij de informatie, op de plankaart zichtbaar in welk gebied deze functieaanduiding ligt. De tekst met betrekking tot Centrum -1 (C-1) is aangepast v.w.b. de symboliek.

Opm. Stichting evenementen Coolplein

Vanuit deze stichting is de wens geuit (telefonisch) om twee meerdaagse en vier eendaagse evenementen mogelijk te maken.

Antw. Deze mogelijkheden zijn opgenomen in de regels.